

3 มกราคม 2556

เรียน ผู้จัดการ

สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินทุกแห่ง

ที่ ธปท.ผนส.(23) ว. 8 /2556 เรื่อง นำส่งประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย
เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ (Single Lending Limit)

ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ขอนำส่งประกาศ ธปท. ที่ สนส. 22/2555
เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ (Single Lending Limit) ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2555
ซึ่งได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม 129 ตอนพิเศษ 197 ง
วันที่ 28 ธันวาคม 2555 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป

สาระสำคัญของการปรับปรุงประกาศ ธปท. เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่
(Single Lending Limit) เพื่อให้การกำกับดูแลมีความสอดคล้องกับรูปแบบการประกอบธุรกิจ
การบริหารความเสี่ยง รวมทั้งแนวทางหรือกฎเกณฑ์ข้อบังคับสากลขององค์กรกลางระหว่างประเทศ
ที่เกี่ยวข้อง โดยหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลนี้จะเน้นการพิจารณาจากความเสี่ยงและผลตอบแทน
เป็นสำคัญ รวมทั้งปรับปรุงเนื้อหาบางส่วนของประกาศฉบับนี้ให้มีความชัดเจนขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและถือปฏิบัติ

ขอแสดงความนับถือ

ก.ค.

(นางฤชกร สิริโยธิน)

ผู้ช่วยผู้ว่าการ สายนโยบายสถาบันการเงิน
ผู้ว่าการแทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. 22/2555 เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับ
ลูกหนี้รายใหญ่ (Single Lending Limit) ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2555

ฝ่ายนโยบายความเสี่ยง

โทรศัพท์ 0 2356 7339, 0 2283 5805

โทรสาร 0 2283 5938

หมายเหตุ [] ธนาคารจะจัดให้มีการประชุมชี้แจงในวันที่ ณ.....

[X] ไม่มีการจัดประชุมชี้แจง

ผนสว90-คส23001 -25560103

คส230 วันที่ 3 ม.ค. 2556

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย

ที่ สนส. 22/2555

เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ (Single Lending Limit)

1. เหตุผลในการออกประกาศ

ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ สนส. 35/2551 เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ (Single Lending Limit) ลงวันที่ 3 สิงหาคม 2551 โดยรวบรวมประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่มาไว้ในฉบับเดียวกัน รวมทั้งขยายขอบเขตการกำกับลูกหนี้รายใหญ่ โดยการนับรวมการทำธุรกรรมทุกประเภทในการคำนวณอัตราส่วน การนับความสัมพันธ์ของลูกหนี้ตามนิยามผู้ที่เกี่ยวข้อง และการขยายฐานเงินกองทุน เพื่อให้การกำกับดูแลสถาบันการเงินทุกประเภทเป็นมาตรฐานเดียวกัน สามารถรองรับความเสี่ยงจากการทำธุรกรรมของสถาบันการเงินได้จริง และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล มาระยะหนึ่งแล้วนั้น

ปัจจุบันสถาบันการเงินได้ให้บริการธุรกรรมทางการเงินในหลายรูปแบบเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าในการทำธุรกรรมทั้งในและต่างประเทศซึ่งสอดคล้องกับแนวทางหรือกฎเกณฑ์ข้อบังคับสากลขององค์กรกลางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และให้ความสำคัญต่อการบริหารความเสี่ยงจากการทำธุรกรรมดังกล่าวเพื่อให้สามารถรองรับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงเห็นควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การกำกับดูแลลูกหนี้รายใหญ่ให้สอดคล้องกับรูปแบบการประกอบธุรกิจและการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงินที่เปลี่ยนแปลงไปโดยหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลนี้จะเน้นการพิจารณาจากความเสี่ยงและผลตอบแทนเป็นสำคัญ

สาระสำคัญของการปรับปรุงหลักเกณฑ์มีดังนี้

- 1) ขยายคำนิยามของตัวเงินที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมถึงตัวเงินที่ได้รับการรับรองหรือรับรองโดยสถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นทั้งในและต่างประเทศ สถาบันการเงินในต่างประเทศ ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (Multilateral Development Banks: MDBs) หรือบริษัทอื่น ๆ ที่มีคุณสมบัติตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด
- 2) เพิ่มเดิมข้อยกเว้นในการคำนวณอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่กรณีการให้สินเชื่อโดยมีหลักทรัพย์ธนาคารกลางต่างประเทศที่มีน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 0 ค้ำประกันเต็มจำนวน หรือลงทุนในหลักทรัพย์ดังกล่าว
- 3) เพิ่มเดิมข้อยกเว้นในการคำนวณอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่สำหรับสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ ตามเงื่อนไขที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

ผนสป90-คส23001-25551217

คส 230	วันที่ 17 ธ.ค. 2555
--------	---------------------

วิสัยทัศน์ เป็นองค์กรที่มองไกล มีหลักการ และร่วมมือ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีอย่างยั่งยืนของไทย

4) กำหนดหลักเกณฑ์การนับลูกหนี้ธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้า (trade finance) และธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้าที่มีการประกันการส่งออก (export credit insurance)

5) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การนับลูกหนี้ที่มีการรับประกันความเสี่ยงด้านเครดิต โดยเพิ่มผู้รับประกันความเสี่ยงให้ครอบคลุมถึงสถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นในต่างประเทศ ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs) ที่มีคุณสมบัติตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

6) นำเนื้อหาของหนังสือเวียน เรื่อง แนวทางในการพิสูจน์ผู้ที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ มารวมไว้ในประกาศฉบับนี้

2. อำนาจตามกฎหมาย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 และมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 31 มาตรา 33 มาตรา 36 มาตรา 39 มาตรา 41 และมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ธนาคารแห่งประเทศไทยออกข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ (Single Lending Limit)

3. ขอบเขตการบังคับใช้

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับกับสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินทุกแห่ง

4. ประกาศและหนังสือเวียนที่ยกเลิก

4.1 ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สนส. 35/2551 ลงวันที่ 3 สิงหาคม 2551 เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ (Single Lending Limit)

4.2 หนังสือเวียนที่ ธปท. ฝนส. (21) ว.2027/2551 ลงวันที่ 4 พฤศจิกายน 2551 เรื่อง แนวทางในการพิสูจน์ผู้ที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่

5. เนื้อหา

5.1 คำจำกัดความ

5.1.1 คำจำกัดความดังต่อไปนี้ให้เป็นไปตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 ตามเอกสารแนบ 1

- (1) ธุรกิจทางการเงิน
- (2) การให้สินเชื่อ
- (3) ธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อ
- (4) สถาบันการเงิน
- (5) บริษัท

- (6) บริษัทแม่
- (7) บริษัทลูก
- (8) บริษัทร่วม
- (9) ผู้ที่เกี่ยวข้อง

5.1.2 “เงินกองทุน” หมายความว่า เงินกองทุนทั้งสิ้นตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยองค์ประกอบของเงินกองทุนและหลักเกณฑ์การดำรงเงินกองทุนสำหรับธนาคารพาณิชย์ที่จดทะเบียนในประเทศ สำหรับสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ สำหรับบริษัทเงินทุน หรือสำหรับบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ แล้วแต่กรณี

5.1.3 “ก่อภาระผูกพัน” หมายความว่า ภาระผูกพันที่ระบุตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์ หรือสำหรับบริษัทเงินทุน แล้วแต่กรณี

5.1.4 “ตัวเงินที่มีคุณภาพ” หมายความว่า ตัวเงินที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) ได้รับการรับรองหรือรับอวัลโดยสถาบันการเงินอื่นในประเทศ หรือสถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นในประเทศ

(2) ได้รับการรับรองหรือรับอวัลโดยสถาบันการเงินในต่างประเทศที่มีหน่วยงานกำกับดูแล หรือสถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นในต่างประเทศ โดยสถาบันการเงินดังกล่าวต้องได้รับการจัดอันดับเครดิต (rating) เป็นระดับที่สามารถลงทุนได้ (investment grade) โดยสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก (External Credit Assessment Institutions: ECAIs) ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ความเห็นชอบตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์โดย Standardised Approach (วิธี SA) ทั้งนี้ สำหรับสถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นในต่างประเทศที่ไม่มีการจัดอันดับเครดิตโดยสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก อนุโลมให้ใช้อันดับเครดิตของประเทศที่จดทะเบียนจัดตั้งแทนได้

(3) ได้รับการรับรองหรือรับอวัลโดยธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs) ที่มีน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 0 ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์โดย Standardised Approach (วิธี SA)

(4) ออกโดยบริษัททั้งในและต่างประเทศที่ได้รับการจัดอันดับเครดิตในระดับ AA หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือได้รับการจัดอันดับเครดิตในระดับ AA หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือได้รับการรับรองหรือรับอวัลโดยบริษัทอื่นทั้งในและต่างประเทศที่ได้รับการจัดอันดับเครดิตในระดับ AA หรือเทียบเท่าขึ้นไป โดยสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอกที่ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ความเห็นชอบตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์โดย Standardised Approach (วิธี SA)

5.1.5 “หุ้น” หมายความว่า หุ้นสามัญ และหุ้นบุริมสิทธิ

5.2 หลักเกณฑ์

5.2.1 การคำนวณอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่

(1) จำนวนเงินที่สถาบันการเงิน ยกเว้นธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย ให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือแก่บุคคลหลายคนรวมกันในโครงการหนึ่งโครงการใด หรือเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน เมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินกองทุน

(2) จำนวนเงินที่ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือแก่บุคคลหลายคนรวมกันในโครงการหนึ่งโครงการใด หรือเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน เมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกินร้อยละ 11 ของเงินกองทุน โดยกำหนดอัตราส่วนการทำธุรกรรมของธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย แก่ลูกค้าแต่ละประเภทตามเอกสารแนบ 3

(3) ในการพิจารณาจำนวนเงินที่สถาบันการเงินให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อแก่บุคคลหลายคนรวมกันในโครงการหนึ่งโครงการใด หรือเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน ให้สถาบันการเงินพิจารณาฐานะการเงินและความสามารถในการชำระหนี้ของกลุ่มลูกหนี้ว่ามีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด (financial interdependence) จนเสมือนเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการให้สินเชื่อแก่บุคคลเดียวกัน (single risk) เป็นสำคัญ ตามเอกสารแนบ 4

5.2.2 วิธีคำนวณการก่อภาระผูกพัน

ให้สถาบันการเงินคำนวณมูลค่าของภาระผูกพันที่ใช้ในการคำนวณอัตราส่วนตามข้อ 5.2.1 โดยนำจำนวนเงินตามสัญญาภาระผูกพัน (notional amount) ไปคูณด้วยค่าแปลงสภาพ (credit conversion factor) ตามสัญญาภาระผูกพันแต่ละประเภทที่กำหนดไว้ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์ หรือสำหรับบริษัทเงินทุน แล้วแต่กรณี

5.2.3 ข้อยกเว้นในการคำนวณอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่

การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อตามข้อ 5.2.1 ไม่รวมถึงธุรกรรมดังต่อไปนี้

(1) ธุรกรรมตามมาตรา 52 ของพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 ทั้งนี้ ภายใต้บังคับข้อ 5.2.3 (2) (3) และ (4)

(2) การให้กู้ยืมระหว่างสถาบันการเงินที่เข้าลักษณะดังต่อไปนี้

(2.1) การให้กู้ยืมประเภทชำระคืนเมื่อทวงถาม (call loan) หรือให้กู้ยืมเงินประเภทกำหนดชำระคืนไม่เกินหนึ่งวัน (overnight loan) แก่ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

(2.2) การให้กู้ยืมเงินประเภทมีระยะเวลา (term loan) ไม่เกิน 12 เดือน เฉพาะสกุลเงินบาท แก่ธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย

(3) การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อ ที่มีความเสี่ยงน้อยที่เข้าลักษณะดังต่อไปนี้

(3.1) การให้สินเชื่อ ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อแก่กระทรวงการคลัง หรือส่วนราชการอื่นใด หรือสถาบันคุ้มครองเงินฝาก หรือการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ออกโดยกระทรวงการคลัง

(3.2) การก่อภาระผูกพัน หรือการทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อ โดยมีเงินฝากที่สถาบันการเงินนั้น หลักทรัพย์รัฐบาลไทย หลักทรัพย์ธนาคารแห่งประเทศไทย หลักทรัพย์กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน หรือหลักทรัพย์สถาบันคุ้มครองเงินฝาก หลักทรัพย์ที่ออกโดยกระทรวงการคลัง หรือรัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น หรือหลักทรัพย์ที่ค้ำประกันต้นเงินและดอกเบี้ยโดยกระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน หรือสถาบันคุ้มครองเงินฝาก เป็นประกัน ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เกินจำนวนเงินฝากที่เป็นประกันหรือราคาหลักทรัพย์ที่ตราไว้

(3.3) การให้สินเชื่อโดยมีหลักทรัพย์รัฐบาลต่างประเทศหรือธนาคารกลางต่างประเทศ ที่มีน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 0 ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์ หรือสำหรับบริษัทเงินทุนแล้วแต่กรณี ค้ำประกันเต็มจำนวน หรือลงทุนในหลักทรัพย์ดังกล่าว

(3.4) การให้สินเชื่อ ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อที่มีตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาใช้เงินของสถาบันการเงินนั้น หรือเงินสดเป็นหลักประกัน

(3.5) ภาระผูกพันตามสัญญารับประกันการจำหน่ายตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออกโดยรัฐบาลไทย กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน สถาบันคุ้มครองเงินฝาก หรือรัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นแบบรับประกันทั้งจำนวน (firm underwrite)

(4) การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อของสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ แก่ลูกค้าที่เป็นบริษัทเงินทุน ธนาคารพาณิชย์ทั้งในและต่างประเทศ สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นทั้งในและต่างประเทศ ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs) ที่มีน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 0 ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์โดย Standardised Approach (วิธี SA) โดยมีเงื่อนไขว่าคู่ค้าดังกล่าวแต่ละรายต้องมีวงเงินไม่เกินร้อยละ 60 ของเงินกองทุนของสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ และเมื่อนับรวมกับวงเงินของคู่ค้ารายอื่นที่เกินวงเงินดังกล่าวแล้ว ต้องมีวงเงินรวมกันทั้งสิ้นไม่เกิน 2.5 เท่าของเงินกองทุนของสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศด้วย โดยสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ

ต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับธุรกรรมของคู่ค้ารายที่เกินอัตราส่วนดังกล่าวให้ธนาคารแห่งประเทศไทยทราบตามแบบรายงานในเอกสารแนบ 5 ทุกสิ้นเดือนที่มีรายการนั้น

(5) ภาระผูกพันจากธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายและเทียบเคียงได้กับการออกเลตเตอร์ออฟเครดิตเพื่อการค้า เช่น การออก Bank Payment Obligation (BPO) เป็นต้น

5.2.4 ข้อยกเว้นในการคำนวณอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่สำหรับสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ

(1) การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อ ที่เป็นเงินตราต่างประเทศแก่บุคคลที่มีภูมิลำเนาในประเทศไทยโดยสำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่นที่อยู่ในต่างประเทศของสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ

(2) การลงทุน ก่อภาระผูกพัน แก่นิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทยโดยสำนักงานใหญ่หรือสาขาอื่นที่อยู่ในต่างประเทศของสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศเนื่องจากการทำธุรกรรมดังต่อไปนี้

(2.1) การรับประกันการจำหน่ายหุ้นแบบรับประกันทั้งจำนวน (firm underwrite) ในตลาดแรกและตลาดรอง

(2.2) การยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ (securities borrowing and lending) ในกรณีที่ลูกค้านำหลักทรัพย์ก่อนกำหนด

(3) กรณีข้อ 5.2.4 (2) สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศจะได้รับยกเว้นการคำนวณอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่เมื่อเข้าเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้

(3.1) สาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในประเทศไทยต้องไม่มีส่วนได้ส่วนเสียที่จะกระทบกับฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงาน เช่น ไม่มีส่วนในค่าธรรมเนียมและผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น และไม่ได้รับผลกระทบในกรณีที่มีการขาดทุนเกิดขึ้น จากการถือหรือมีหุ้นดังกล่าว

(3.2) การบันทึกบัญชีธุรกรรมดังกล่าวต้องแยกบัญชีชัดเจน และความเสี่ยงจากการถือหรือมีหุ้นดังกล่าวจะไม่ถูกถ่ายโอนมายังสาขาของธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศในประเทศไทย

5.2.5 แนวทางในการพิจารณาผ่อนผันการกำกับลูกหนี้รายใหญ่แก่กลุ่มธุรกิจที่มีศักยภาพหรือมีฐานะกิจการที่มั่นคงสำหรับธนาคารพาณิชย์

ธนาคารแห่งประเทศไทยจะพิจารณาผ่อนผันการกำกับลูกหนี้รายใหญ่ที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะกลุ่มธุรกิจเกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนดเป็นรายกรณี โดยพิจารณาว่าต้องเข้าข่ายเป็นธุรกิจที่มีศักยภาพ หรือมีฐานะกิจการที่มั่นคง เพื่อสนับสนุนการขยายกิจการซึ่งจะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและรองรับการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งนี้ ตามแนวทางที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนด

5.2.6 หลักเกณฑ์การนับลูกหนี้ตัวเงิน

(1) กรณีเป็นตัวเงินที่มีคุณภาพที่ได้รับการรับรองหรือรับอาวัลโดยสถาบันการเงินอื่นทั้งในและต่างประเทศ สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นทั้งในและต่างประเทศ หรือธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs) ให้นำผู้รับรองหรือผู้รับอาวัลเป็นลูกหนี้

(2) กรณีเป็นตัวเงินที่มีคุณภาพที่ออกหรือได้รับการรับรองหรือรับอาวัลโดยบริษัทที่ได้รับการจัดอันดับเครดิตในระดับ AA หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือตัวเงินที่ได้รับการจัดอันดับเครดิตในระดับ AA หรือเทียบเท่าขึ้นไป ให้นำผู้ส่งจ่ายหรือผู้ออกตัวเงิน หรือผู้รับรอง หรือผู้รับอาวัล เป็นลูกหนี้

(3) กรณีเป็นตัวเงินที่ไม่มีคุณภาพ ให้นำผู้ทรงซึ่งขายตัวเงินและบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบตามตัวเงินที่ไม่มีคุณภาพทุกทอดเป็นลูกหนี้

5.2.7 หลักเกณฑ์การนับลูกหนี้ธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้า (trade finance) โดยการรับซื้อ ซื้อลด รับช่วงซื้อลดเอกสารตามเงื่อนไขของเลตเตอร์ออฟเครดิต

(1) ธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้าที่ถือปฏิบัติตามแนวทางหรือกฎเกณฑ์ข้อบังคับสากลขององค์กรกลางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ให้นำบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบตามธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้าในลำดับแรกเป็นลูกหนี้

ทั้งนี้ กรณีเอกสารไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขของเลตเตอร์ออฟเครดิต (discrepant document) หรือยังไม่สามารถระบุได้ว่าสอดคล้องกับเงื่อนไขของเลตเตอร์ออฟเครดิต ให้นำผู้ขายเอกสารตามเงื่อนไขของเลตเตอร์ออฟเครดิตและบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับธุรกรรม การรับซื้อ ซื้อลด รับช่วงซื้อลดเอกสารตามเงื่อนไขของเลตเตอร์ออฟเครดิตทุกทอดเป็นลูกหนี้

(2) ธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้าที่ไม่ได้ถือปฏิบัติตามแนวทางหรือกฎเกณฑ์ข้อบังคับสากลขององค์กรกลางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ให้ถือปฏิบัติตามหลักการการนับลูกหนี้ตัวเงินตามที่กำหนดไว้ในข้อ 5.2.6

5.2.8 หลักเกณฑ์การนับลูกหนี้ธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้าที่มีการประกันการส่งออก (export credit insurance) ที่สถาบันการเงินเป็นผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์

(1) การให้สินเชื่อที่มีการทำประกันการส่งออกที่สถาบันการเงินเป็นผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์หรือเป็นผู้รับโอนสิทธิจากผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์ ให้สถาบันการเงินนับธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยหรือบริษัทประกันภัย ที่ให้บริการประกันการส่งออกเป็นลูกหนี้ในการคำนวณอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่ตามข้อ 5.2.1 ตามมูลค่าที่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยหรือบริษัทประกันภัย รับประกัน ทั้งนี้ การทำประกันการส่งออกดังกล่าวต้องมีการโอนความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างแท้จริง และบริษัทประกันภัยดังกล่าวต้องมีหน่วยงานกำกับดูแล และได้รับการจัดอันดับเครดิตเป็นระดับที่สามารถลงทุนได้โดยสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอกที่ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ความเห็นชอบ

ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์โดย Standardised Approach (วิธี SA)

(2) ในกรณีที่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยหรือบริษัทประกันภัยที่ให้บริการประกันการส่งออกไปทำประกันภัยต่อ (reinsurance) สถาบันการเงินสามารถนับบริษัทประกันภัยต่อ (reinsurer) เป็นลูกหนี้ในการคำนวณอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่ตามข้อ 5.2.1 หากเข้าเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้

(2.1) มีเอกสารแสดงการโอนสิทธิการรับเงินจากบริษัทประกันภัยต่อมาที่สถาบันการเงินโดยตรง

(2.2) มีการโอนความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างแท้จริง

(2.3) บริษัทประกันภัยต่อดังกล่าวมีหน่วยงานกำกับดูแล และได้รับการจัดอันดับเครดิตเป็นระดับที่สามารถลงทุนได้โดยสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอกที่ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ความเห็นชอบตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์โดย Standardised Approach (วิธี SA)

5.2.9 หลักเกณฑ์การนับลูกหนี้ที่มีการรับประกันความเสี่ยงด้านเครดิต (ที่ไม่เข้าข่ายธุรกรรม credit derivatives)

(1) การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อที่มีสถาบันการเงินอื่นทั้งในและต่างประเทศที่มีหน่วยงานกำกับดูแล หรือสถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นทั้งในและต่างประเทศ หรือธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (MDBs) ที่มีน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 0 ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์โดย Standardised Approach (วิธี SA) เป็นผู้รับประกันความเสี่ยง ให้นับสถาบันการเงินที่เป็นผู้รับประกันความเสี่ยงนั้นเป็นลูกหนี้ในการคำนวณอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่ตามข้อ 5.2.1

ทั้งนี้ สถาบันการเงินในต่างประเทศ สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นในต่างประเทศต้องได้รับการจัดอันดับเครดิตเป็นระดับที่สามารถลงทุนได้โดยสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอกที่ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ความเห็นชอบตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์โดย Standardised Approach (วิธี SA) ทั้งนี้ สำหรับสถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นในต่างประเทศที่ไม่มีการจัดอันดับเครดิตโดยสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก อนุโลมให้ใช้อันดับเครดิตของประเทศที่จดทะเบียนจัดตั้งแทนได้

(2) การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อที่ได้รับการค้ำประกันจากบริษัทอื่นนอกเหนือจากข้อ 5.2.9 (1) ให้ยังคงนับลูกหนี้รายนั้น

เป็นลูกหนี้ในการคำนวณอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่ตามข้อ 5.2.1 โดยไม่นับบริษัทผู้ค้ำประกัน เป็นลูกหนี้ในการคำนวณอัตราส่วนดังกล่าว

5.2.10 หลักเกณฑ์การนับการลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือให้สินเชื่อเพื่อซื้อ ตราสารตามสัญญารับประกันการจำหน่ายตราสารแสดงสิทธิในหนี้แบบรับประกันทั้งจำนวน (firm underwrite)

(1) ภาระผูกพันตามสัญญารับประกันการจำหน่ายตราสารแสดงสิทธิในหนี้ แบบรับประกันทั้งจำนวน (firm underwrite) ได้แก่ ภาระผูกพันตามสัญญารับประกันการจำหน่าย ตราสาร ดังต่อไปนี้

(1.1) หุ้นกู้ หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออกเพื่อระดมทุนจาก ประชาชนหรือบุคคลใด ที่ได้รับการจัดอันดับเครดิต AA หรือเทียบเท่าขึ้นไป โดยสถาบันจัดอันดับ เครดิตภายนอกที่ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ความเห็นชอบตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์โดย Standardised Approach (วิธี SA)

(1.2) หุ้นกู้ หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ออกโดยสถาบันการเงิน

(2) ภาระผูกพันตามสัญญารับประกันการจำหน่ายตราสารแสดงสิทธิในหนี้ ตามข้อ 5.2.10 (1) เมื่อนับรวมกับจำนวนเงินที่สถาบันการเงินให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือ ทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อตามข้อ 5.2.1 ต้องมีมูลค่าไม่เกินร้อยละ 50 ของเงินกองทุน โดยให้นับแต่วันที่สถาบันการเงินทำสัญญารับประกันการจัดจำหน่ายจนถึงวันปิดการเสนอขาย และ ในกรณีที่สถาบันการเงินไม่สามารถจำหน่ายและจำเป็นต้องลงทุนหรือให้สินเชื่อเพื่อซื้อตราสารดังกล่าว ให้จำนวนเงินที่สถาบันการเงินให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้ สินเชื่อตามข้อ 5.2.1 ได้ไม่เกินร้อยละ 50 ของเงินกองทุน เป็นระยะเวลาไม่เกิน 3 เดือน นับแต่วัน ปิดการเสนอขายตราสารนั้น

5.2.11 หลักเกณฑ์การนับลูกหนี้ธุรกรรมอื่น

(1) ธุรกรรมให้เข้าซื้อ ธุรกรรมการให้เข้าแบบสลิซซิง ธุรกิจแพ็คเกจจริง ธุรกรรมซื้อคืนภาคเอกชน ธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทกิจการการยืมและให้ยืมหลักทรัพย์ และการ ขายซอร์ต ธุรกิจการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ (securitisation) และธุรกรรม collateralized debt obligation ให้สถาบันการเงินถือปฏิบัติตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยการ อนุญาตและการกำกับดูแลการทำธุรกรรมในแต่ละเรื่อง

(2) ธุรกรรมอนุพันธ์ ให้สถาบันการเงินถือปฏิบัติตามประกาศธนาคาร แห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์และ สำหรับบริษัทเงินทุน และ/หรือ ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยการอนุญาตธุรกรรมอนุพันธ์ นั้น ๆ

5.2.12 เกณฑ์การกำกับดูแลตามประกาศฉบับนี้ ไม่รวมถึงการให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อแก่บริษัทในกลุ่มธุรกิจทางการเงินที่ได้รับการอนุญาตให้จัดตั้งกลุ่มธุรกิจทางการเงินจากธนาคารแห่งประเทศไทย ทั้งนี้ กลุ่มธุรกิจทางการเงินดังกล่าวต้องปฏิบัติตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การกำกับแบบรวมกลุ่ม

5.2.13 ในกรณีที่มีการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 โดยที่สถาบันการเงินสามารถพิสูจน์ได้ว่าได้ใช้ความระมัดระวังด้วยความรอบคอบในการตรวจสอบผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว แต่ไม่สามารถทราบหรือป้องกันมิให้เกิดการฝ่าฝืนดังกล่าวได้ ให้ถือว่าสถาบันการเงินมิได้กระทำความผิดตามมาตรา 50 ดังกล่าว ทั้งนี้ ตามความในมาตรา 129 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551

6. บทเฉพาะกาล

6.1 ในกรณีที่สถาบันการเงินใดได้รับผ่อนผันการให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อแก่กลุ่มลูกหนี้ธุรกิจที่มีศักยภาพหรือมีฐานะกิจการที่มั่นคงเกินอัตราส่วนตามข้อ 5.2.1 ซึ่งการผ่อนผันดังกล่าวสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2555 ให้สถาบันการเงินนั้นสามารถให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อตามที่ได้รับการผ่อนผันจากธนาคารแห่งประเทศไทยได้ต่อไปจนถึงวันที่ 31 มีนาคม 2556

6.2 การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อแก่บุคคลใด หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าว รวมกันเกินอัตราที่กำหนดในข้อ 5.2.1 ก่อนที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ โดยการให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อดังกล่าว ไม่ขัดต่อประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยที่ สนส. 35/2551 เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ (Single Lending Limit) ลงวันที่ 3 สิงหาคม 2551 สถาบันการเงินจะให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อเพิ่มเติมแก่บุคคลหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าวอีกไม่ได้ และต้องดำเนินการเพื่อให้การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อดังกล่าวเป็นไปตามประกาศฉบับนี้ โดยเร็ว ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 1 ปีนับแต่วันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

7. วันเริ่มต้นบังคับใช้

ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2556 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 17 ธันวาคม 2555

ประสาร ไตรรัตน์วรกุล

(นายประสาร ไตรรัตน์วรกุล)

ผู้ว่าการ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

คำจำกัดความ

(1) “ธุรกิจทางการเงิน” หมายความว่า ธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุน ธุรกิจเครดิต ฟองซิเอร์ ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยประกันชีวิต หรือธุรกิจอื่นตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทย ประกาศกำหนด

(2) “การให้สินเชื่อ” หมายความว่า การให้กู้ยืมเงิน หรือซื้อ ช้อด รับช่วงช้อดตัวเงินเป็น เจ้าหนี้เนื่องจากได้จ่ายหรือสั่งให้จ่ายเงินเพื่อประโยชน์ของผู้เคยค้า หรือเป็นเจ้าหนี้เนื่องจากได้ จ่ายเงินตามภาระผูกพันตามเล็ดเตอร์ออฟเครดิตหรือภาระผูกพันอื่น

(3) “ธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อ” หมายความว่า ธุรกรรมแฟ็กเตอริง ธุรกรรม การให้เช่าซื้อ ธุรกรรมการให้เช่าแบบลีสซิง และธุรกรรมอื่นที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อตามที่ ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

(4) “สถาบันการเงิน” หมายความว่า

- (4.1) ธนาคารพาณิชย์
- (4.2) บริษัทเงินทุน
- (4.3) บริษัทเครดิตฟองซิเอร์

(5) “บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น

(6) “บริษัทแม่” หมายความว่า บริษัทที่มีอำนาจควบคุมกิจการของบริษัทอื่นไม่ว่า โดยทางตรงหรือทางอ้อม ในลักษณะดังต่อไปนี้

- (6.1) มีหุ้นในบริษัทหนึ่งเกินกว่าร้อยละห้าสิบของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด
- (6.2) มีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทหนึ่ง
- (6.3) มีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนผู้มีอำนาจในการจัดการหรือ กรรมการตั้งแต่กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในบริษัทหนึ่ง หรือ

(6.4) มีอำนาจควบคุมกิจการในลักษณะอื่นใดตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารแห่ง ประเทศไทยประกาศกำหนด

การมีหุ้นในบริษัทหนึ่งตั้งแต่ร้อยละสิบขึ้นไปของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดไม่ว่า โดยทางตรงหรือทางอ้อม ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่ามีอำนาจควบคุมกิจการ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามิได้มี อำนาจควบคุมกิจการ

(7) “บริษัทลูก” หมายความว่า

- (7.1) บริษัทที่มีบริษัทอื่นเป็นบริษัทแม่ หรือ
- (7.2) บริษัทลูกของบริษัทตามข้อ (7.1) ต่อไปทุกทอด

(8) “บริษัทร่วม” หมายความว่า บริษัทลูกที่มีบริษัทแม่ร่วมกัน

(9) “ผู้ที่เกี่ยวข้อง” หมายความว่า บุคคลที่มีความสัมพันธ์กับอีกบุคคลหนึ่งในลักษณะดังต่อไปนี้

- (9.1) เป็นคู่สมรส
- (9.2) เป็นบุตรหรือบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ
- (9.3) เป็นบริษัทที่บุคคลนั้นหรือบุคคลตามข้อ (9.1) หรือข้อ (9.2) มีอำนาจในการจัดการ
- (9.4) เป็นบริษัทที่บุคคลนั้นหรือบุคคลตามข้อ (9.1) หรือข้อ (9.2) มีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น
- (9.5) เป็นบริษัทที่บุคคลนั้นหรือบุคคลตามข้อ (9.1) หรือข้อ (9.2) มีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการ
- (9.6) เป็นบริษัทลูกของบริษัทตามข้อ (9.3) หรือข้อ (9.4) หรือข้อ (9.5)
- (9.7) เป็นบริษัทร่วมของบริษัทตามข้อ (9.3) หรือข้อ (9.4) หรือข้อ (9.5)
- (9.8) เป็นตัวการ ตัวแทน หรือ
- (9.9) บุคคลอื่นที่มีลักษณะตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศกำหนด

ในกรณีที่บุคคลใดถือหุ้นในบริษัทใดตั้งแต่ร้อยละสิบขึ้นไปของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริษัทนั้นเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าว เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามิได้เป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง

แนวทางในการพิสูจน์ผู้ที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่

เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏในระบบสถาบันการเงินไทยพบว่า มีลูกหนี้หลายบริษัทที่มีกรรมการที่มีอำนาจลงนามเป็นบุคคลเดียวกัน ซึ่งโดยหลักการการพิจารณาผู้ที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ (มาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551) สถาบันการเงินต้องจัดบริษัทดังกล่าวเป็นบริษัทในกลุ่มเดียวกัน และจำกัดการให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อของทุกบริษัทรวมกันไม่เกินร้อยละ 25 ของเงินกองทุนของสถาบันการเงินนั้น อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงบริษัทที่มีกรรมการที่มีอำนาจลงนามเป็นบุคคลเดียวกันนั้น อาจไม่ได้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเลยทั้งในด้านความเป็นเจ้าของและความเสี่ยง ซึ่งหากจะต้องถูกจัดกลุ่มให้เสมือนเป็นลูกหนี้รายเดียวกันแล้ว ก็คงจะไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งไม่ให้สถาบันการเงินมีความเสี่ยงสินเชื่อกระจุกตัวที่ลูกหนี้รายหนึ่งรายใดมากเกินไป ดังนั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยจึงอนุญาตให้สถาบันการเงินใช้ดุลยพินิจในเรื่องนี้ได้ หากพิจารณาความเป็นเจ้าของ หรือการมีอำนาจควบคุมกิจการของกรรมการในบริษัทเหล่านั้นว่าไม่มีความเชื่อมโยงของบริษัทเสมือนเป็นบุคคลเดียวกัน (single risk) ก็ไม่ต้องจัดบริษัทดังกล่าวเป็นลูกหนี้กลุ่มเดียวกัน

หลักสำคัญในการพิสูจน์ความเกี่ยวข้องของลูกหนี้ข้างต้น ขอให้สถาบันการเงินพึงตระหนักถึงความเสี่ยงของการให้สินเชื่อว่า ในที่สุดแล้วผู้รับความเสี่ยงเป็นบุคคลใด และบริษัทที่เข้าข่ายมีความเกี่ยวข้องกันเหล่านั้นมีข้อบ่งชี้เชื่อมโยงจนเสมือนเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการให้สินเชื่อแก่บุคคลเดียวกันในลักษณะ single risk หรือไม่ ในเบื้องต้นขอให้สถาบันการเงินพิจารณาข้อบ่งชี้ตามแนวทางในการพิสูจน์ผู้ที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ทุกข้อ ทั้ง 4 ประการประกอบกัน กล่าวคือ

1. ผู้รับสินเชื่อที่แท้จริงเป็นใคร (true borrower)

พิจารณาความเสี่ยงของการให้สินเชื่อว่า ในที่สุดแล้วสถาบันการเงินมีความเสี่ยงที่อาจเกิดความเสียหายจากการให้สินเชื่อที่แท้จริงแก่บุคคลใด หรือโดยเจตนารมณ์สถาบันการเงินต้องการจะให้สินเชื่อแก่บริษัทหรือแก่บุคคลที่เป็นกรรมการ รวมถึงการพิจารณาว่าบุคคลที่เป็นกรรมการนั้นยอมเป็นผู้ค้ำประกันบริษัท หรือนำเงินที่กู้ยืมไปใช้ในกิจการอื่นที่กรรมการนั้นเกี่ยวข้องด้วยหรือไม่ หากปรากฏข้อเท็จจริงดังกล่าวก็อาจถือได้ว่าผู้รับสินเชื่อที่แท้จริงคือ กรรมการผู้นั้นและบริษัทต่าง ๆ ที่ตนเป็นกรรมการอยู่เป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง (nominee) ของกรรมการผู้นั้น

2. ผู้ที่เป็นเจ้าของกิจการเป็นบุคคลกลุ่มเดียวกันหรือไม่ (connectivity)

พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทที่มีกรรมการที่มีอำนาจลงนามเป็นบุคคลเดียวกัน ว่ามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องในลักษณะหนึ่งลักษณะใดที่อาจมีความเชื่อมโยงต่อกันหรือไม่ เช่น เป็นบริษัทที่มีเจ้าของหรือมีบุคคลที่มีอำนาจควบคุมกิจการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมเป็นบุคคลกลุ่มเดียวกัน หรือเป็นบริษัทในเครือเดียวกันหรือไม่ เป็นต้น

3. ความเกี่ยวข้องในด้านบุคคลผู้จัดตั้ง สถานที่ตั้งของบริษัท และหลักประกัน (circumstantial evidence)

พิจารณาข้อเท็จจริงของการจัดตั้งบริษัทและหลักประกันของลูกหนี้ ว่ามีข้อบ่งชี้ใดที่อาจระบุได้ว่าบริษัทเหล่านั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เช่น ที่ตั้งของบริษัทอยู่ในบริเวณเดียวกัน หรือจัดตั้งในที่ดินที่มีเจ้าของเป็นบุคคลเดียวกัน หรือข้อเท็จจริงปรากฏว่าบริษัทเหล่านั้นจัดตั้งโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเดียวกัน หรือมีหลักประกันร่วมกันหรือเกี่ยวข้องกัน เป็นต้น

4. บริษัทมีการประกอบธุรกิจที่แท้จริงหรือไม่ (fraud)

พิจารณาวัตถุประสงค์ในการดำเนินธุรกิจของบริษัทว่าเป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อหลีกเลี่ยงการทำธุรกรรมตามกฎหมาย หรือเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางธุรกิจในลักษณะหนึ่งลักษณะใด เช่น การจัดตั้งบริษัทในรูปแบบของ paper company เป็นต้น

ยกตัวอย่าง เช่น ถ้าสถาบันการเงินให้สินเชื่อบริษัท ก บริษัท ข และบริษัท ค อยู่ก่อนแล้ว แต่ต่อมาบริษัททั้ง 3 ได้ตั้งบุคคลคนเดียวกันมาเป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามในบริษัทของตนโดยบังเอิญ อย่างนี้ก็ต้องเริ่มดูเจตนาว่าสถาบันการเงินประสงค์จะให้สินเชื่อกับกรรมการผู้หนึ่งหรือบริษัททั้ง 3 ถ้าหากปรากฏว่ามีการให้สินเชื่อแก่บริษัททั้ง 3 อยู่ก่อนที่จะมีการแต่งตั้งบุคคลนั้นเป็นกรรมการประการหนึ่ง และกรรมการผู้นั้นก็ไม่ได้มีส่วนเป็นเจ้าของกิจการในบริษัททั้ง 3 เป็นประการที่สอง ที่ตั้งของบริษัททั้ง 3 และที่ตั้งหลักประกันก็ได้บ่งชี้ว่าเป็นบริษัทในกลุ่มเดียวกันหรือจัดตั้งขึ้นโดยบุคคลคนเดียวกันเป็นประการที่สาม และบริษัททั้ง 3 ก็ไม่ใช่บริษัทในรูปแบบของ paper company แต่มีการประกอบธุรกิจที่แท้จริงเป็นสิ่งที่ประกอบกันอยู่เป็นประการสุดท้าย เช่นนั้นคงถือไม่ได้ว่าสถาบันการเงินมีเจตนาฉ้อโกงปล่อยสินเชื่อให้แก่กรรมการผู้นั้นตั้งแต่ต้น และก็ไม่ถือบริษัททั้งสาม 3 เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับกรรมการผู้นั้นในลักษณะของ nominee

ในทางตรงกันข้าม หากปรากฏว่า กรรมการผู้มีอำนาจลงนามในบริษัท จ บริษัท ฉ และบริษัท ช มีส่วนเป็นผู้จัดตั้งบริษัททั้ง 3 ซึ่งแม้บริษัท จ กับบริษัท ฉ มีการประกอบธุรกิจที่แท้จริง แต่การตั้งบริษัท ช ขึ้นมาเป็นเพียง paper company โดยมีสถานที่ตั้งที่อยู่เดียวกับบริษัท จ กับบริษัท ฉ การให้สินเชื่อแก่กลุ่มบริษัททั้ง 3 เป็นเพียงความต้องการขยายการให้สินเชื่อให้เกินอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่ จึงมีการตั้งบริษัท ช ขึ้นมา เช่นนั้นก็ถือได้ว่าเป็นการให้สินเชื่อแก่กรรมการผู้มีอำนาจลงนาม โดยมีบริษัททั้ง 3 เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกันในรูปแบบของ nominee

ทั้งนี้ คณะกรรมการสินเชื่อของสถาบันการเงินจะต้องนำเสนอผลการพิสูจน์ผู้ที่เกี่ยวข้องตามข้อบ่งชี้ข้างต้นต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยง หรือคณะกรรมการชุดอื่นที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการสถาบันการเงินที่ไม่ใช่คณะกรรมการสินเชื่อของสถาบันการเงินที่รับผิดชอบในเรื่องการบริหารความเสี่ยงของสถาบันการเงินนั้น เพื่อให้ความเห็นชอบทุกกรณี และสถาบันการเงินต้องเก็บหลักฐานการวิเคราะห์และพิจารณาตามแนวทางที่กำหนดข้างต้น รวมถึงเหตุผลและหลักฐานอันสมควรในการไม่จัดกลุ่มลูกหนี้ โดยเก็บไว้ที่แฟ้มรายตัวลูกหนี้เพื่อให้ธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถตรวจสอบได้ อย่างไรก็ดี หากปรากฏมีข้อบ่งชี้อย่างอื่นแสดงให้เห็นถึง

ความสัมพันธ์ของกลุ่มลูกหนี้เสมือนเป็นบุคคลเดียวกัน ธนาคารแห่งประเทศไทยอาจพิจารณาสั่งการให้สถาบันการเงินนำรวมลูกหนี้เหล่านี้เสมือนเป็นลูกหนี้รายเดียวกันได้ อนึ่ง ในกรณีที่พบว่ามีความผิดพลาดเกิดขึ้นจนเป็นเหตุให้เห็นว่าไม่ได้มีการใช้ความระมัดระวังด้วยความรอบคอบในการตรวจสอบผู้ที่เกี่ยวข้องแล้วแต่ไม่สามารถทราบและป้องกันมิให้เกิดการฝ่าฝืนดังกล่าวได้ (best efforts) ธนาคารแห่งประเทศไทยก็จำเป็นจะต้องดำเนินการตามกรอบกฎหมายที่กำหนดไว้ต่อไป

การคำนวณอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่ของธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อย

- (1) การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อแก่ประชาชนรายย่อยแต่ละรายต้องไม่เกินร้อยละ 1 ของเงินกองทุน
- (2) การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อแก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) แต่ละรายต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินกองทุน
- (3) การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อแก่ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน หรือสถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นในการทำธุรกรรมเพื่อการบริหารสินทรัพย์/ หนี้สิน และเพื่อป้องกันความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยเอง แต่ละรายต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินกองทุน หักด้วยจำนวนเงินตามสัญญาการทำธุรกรรม credit derivatives ที่ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยซื้อประกันความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์อ้างอิงจากธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นนั้น โดยไม่ได้รับเงินสดเป็นประกันการรับประกันความเสี่ยงดังกล่าว
- (4) การให้สินเชื่อ ลงทุน หรือก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อแก่คู่สัญญาอื่นที่ไม่ใช่ ประชาชนรายย่อย SMEs ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน หรือสถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นในการทำธุรกรรมเพื่อการบริหารสินทรัพย์/ หนี้สิน และเพื่อป้องกันความเสี่ยงของธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยเอง หรือเป็นการทำธุรกรรมที่สืบเนื่องจากการให้บริการแก่ SMEs เช่น การซื้อลดตัวเงิน การรับซื้อลูกหนี้ (factoring) เป็นต้น แต่ละรายต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินกองทุน หักด้วยจำนวนเงินตามสัญญาการทำธุรกรรม credit derivatives ที่ธนาคารพาณิชย์เพื่อรายย่อยซื้อประกันความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์อ้างอิงจากคู่สัญญานั้น โดยไม่ได้รับเงินสดเป็นประกันการรับประกันความเสี่ยงดังกล่าว

- 4/1 -

แนวทางการพิจารณาจำนวนเงินที่สถาบันการเงินให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายสินเชื่อแก่บุคคลหลายคนรวมกันในโครงการหนึ่งโครงการใด หรือเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน

การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อ แก่บุคคลหลายคนรวมกันในโครงการหนึ่งโครงการใด หรือเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน ทำให้เกิดการกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตอันเนื่องมาจากแหล่งเงินได้ที่ลูกหนี้แต่ละรายจะนำมาชำระหนี้ให้แก่สถาบันการเงินมาจากโครงการหรือกิจกรรมเดียวกัน ซึ่งหากเกิดความเสียหายขึ้นกับโครงการ หรือกิจกรรมดังกล่าวอาจทำให้สถาบันการเงินไม่ได้รับชำระหนี้จากลูกหนี้นั้น

ในการพิจารณาจัดกลุ่มลูกหนี้ใด ๆ รวมกันเป็นลูกหนี้ในโครงการหนึ่งโครงการใด หรือในวัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน ให้สถาบันการเงินพิจารณาฐานะการเงินและความสามารถในการชำระหนี้ ของกลุ่มลูกหนี้ว่ามีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด (financial interdependence) จนเสมือน เป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการให้สินเชื่อแก่บุคคลเดียวกัน (single risk) กล่าวคือ หากฐานะทางการเงิน ของลูกหนี้รายหนึ่งเกิดความเสียหาย จะส่งผลกระทบต่อให้ลูกหนี้อีกรายหนึ่งเกิดความเสียหายด้านฐานะ การเงินตามไปด้วยจนกระทั่งไม่สามารถชำระหนี้ให้แก่สถาบันการเงิน

ทั้งนี้ สถาบันการเงินมิได้ถูกจำกัดให้ต้องยึดถือแนวทางพิจารณาดังที่ยกมาข้างต้น เพียงเท่านั้น สถาบันการเงินอาจมีแนวนโยบายปฏิบัติเพิ่มเติมจากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ไว้เป็น แนวทาง เพื่อให้การติดตามและบริหารการกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตมีประสิทธิภาพและ สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับสถาบันการเงิน

ธนาคาร.....
รายงานการให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อการผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อกับคู่ค้าที่เป็นบริษัทเงินทุน ธนาคารพาณิชย์ในประเทศ สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นในและต่างประเทศ ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศที่ได้รับความเสี่ยงร้อยละ 0
ณ วันที่.....

หน่วย : ล้านบาท					
ลำดับที่	ชื่อลูกหนี้	รหัสลูกหนี้	รายละเอียดการให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อการผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อ	วงเงิน	ยอดคงค้าง
					ร้อยละของวงเงินต่อเงินกองทุน
			รวม		

เงินกองทุนมีจำนวน.....ล้านบาท
วงเงินรวมทั้งสินคิดเป็น.....เท่าของเงินกองทุน

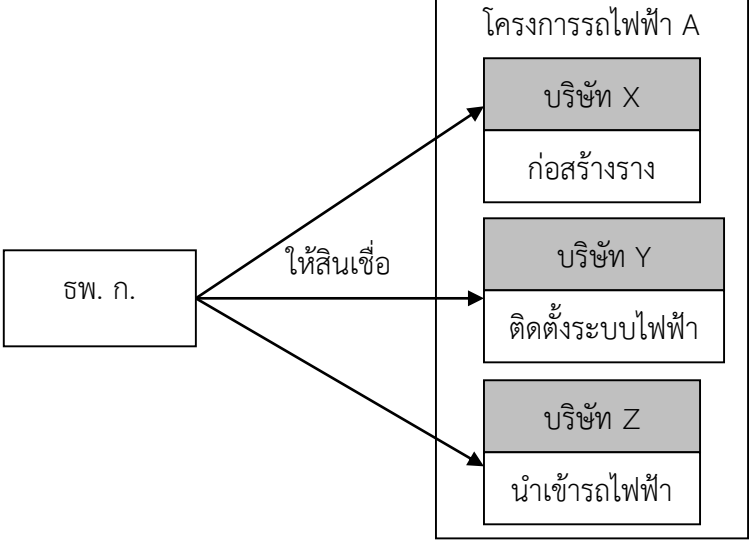
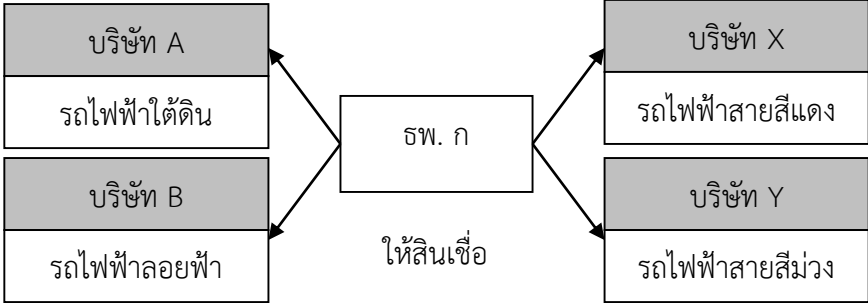
ขอรับรองว่ารายงานนี้เป็นจริงและถูกต้อง
.....ลายมือชื่อผู้รับมอบอำนาจ.....
(.....)
.....ตำแหน่ง.....

คำถาม-คำตอบแนบท้ายประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย
เรื่อง หลักเกณฑ์การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ (Single Lending Limit)

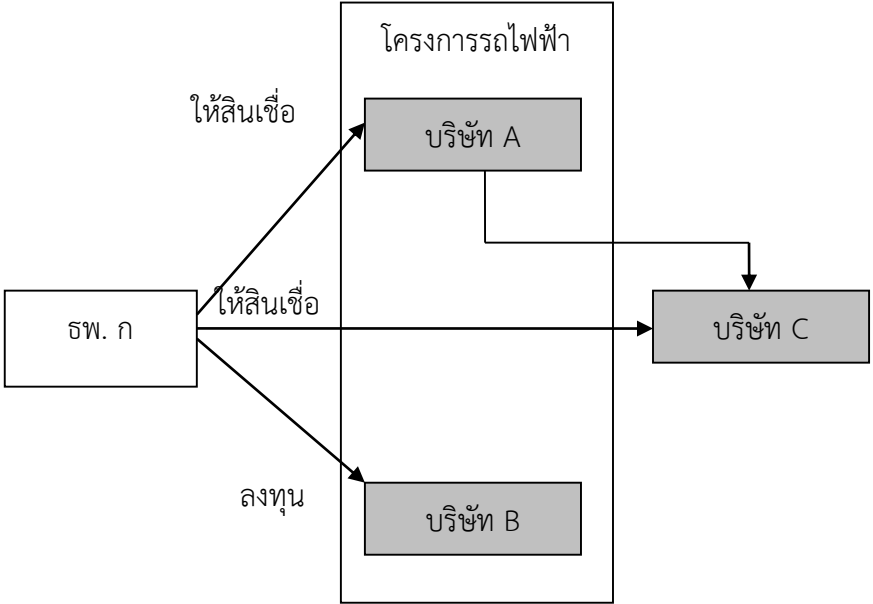
	คำถาม	แนวคำตอบ
1.	การคำนวณอัตราส่วน Single Lending Limit (SLL)	
	(1.1) เงินกองทุนของ full branch : ในการคำนวณอัตราส่วน SLL 25% ของเงินกองทุนนั้น ในกรณีของสาขาของ ธพ. ต่างประเทศจะใช้เงินกองทุนของสำนักงานใหญ่ได้หรือไม่	เงินกองทุนของสาขาของ ธพ. ต่างประเทศต้องเป็นไปตามบทบัญญัติใน มาตรา 32 แห่ง พ.ร.บ. ธรรกิสสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551
	(1.2) การนับลูกหนี้กรณีเป็นผู้รับรองหรือรับอาวัล : กรณีที่ สง. เข้าไปรับรอง รับอาวัลตัวเงิน (P/N และ B/E) ต้องนับ SLL หรือไม่ อย่างไร	สง. ต้องนับภาระผูกพันการรับรองหรือรับอาวัลตัวเงินของผู้ออกตัวเป็นลูกหนี้ ในการก่อภาระผูกพันทั้งจำนวน (Credit Conversion Factor (CCF) เท่ากับ 1.0)
	(1.3) แนวทางในการพิจารณา การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ที่กำหนดครอบคลุมเรื่องโครงการ และวัตถุประสงค์เดียวกัน	
	1.3.1 การพิจารณาอัตราส่วน SLL ในกรณีของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และโครงการหนึ่งโครงการใดมีแนวทางอย่างไร	การนับลูกหนี้รายใหญ่จะพิจารณาใน 2 มิติ คือ 1) บุคคลหนึ่งบุคคลใด เป็นการนับตามความสัมพันธ์ของผู้ที่เกี่ยวข้องตาม มาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. ธรรกิสสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 2) บุคคลหลายคนรวมกันในโครงการหนึ่งโครงการใด หรือเพื่อใช้ใน <u>วัตถุประสงค์อย่างเดียวกัน</u> จะพิจารณาความเสี่ยงอันเนื่องมาจากแหล่งเงินได้ของลูกหนี้แต่ละรายที่จะนำมาชำระหนี้ให้แก่ สง. มาจากโครงการหรือกิจกรรมเดียวกัน ซึ่งหากเกิดความเสียหายขึ้นกับโครงการดังกล่าว อาจทำให้ สง. ไม่ได้รับชำระหนี้จากลูกหนี้นั้น โดยการพิจารณาจัดกลุ่มลูกหนี้ใด ๆ รวมเป็นลูกหนี้ในโครงการหนึ่งโครงการใด ให้ สง. พิจารณาจากฐานะการเงินและความสามารถในการชำระหนี้ของกลุ่มลูกหนี้ว่ามีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันอย่างไรใกล้ชิด (financial interdependence) จนเสมือนเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการให้สินเชื่อแก่บุคคลเดียวกัน (single risk) เป็นสำคัญ โดยรายละเอียดการพิจารณาเป็นไปตามเอกสารแนบ 4 ของประกาศ ธพท. ที่ สนส. 22/2555 ลงวันที่ 17 ธ.ค. 2555 ทั้งนี้ การคำนวณอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่จะแยกคำนวณระหว่างลูกหนี้ที่จัดกลุ่มตาม 1) และ 2) มิได้นำปริมาณธุรกรรมของลูกหนี้ทั้ง 2 มิติมารวมกัน

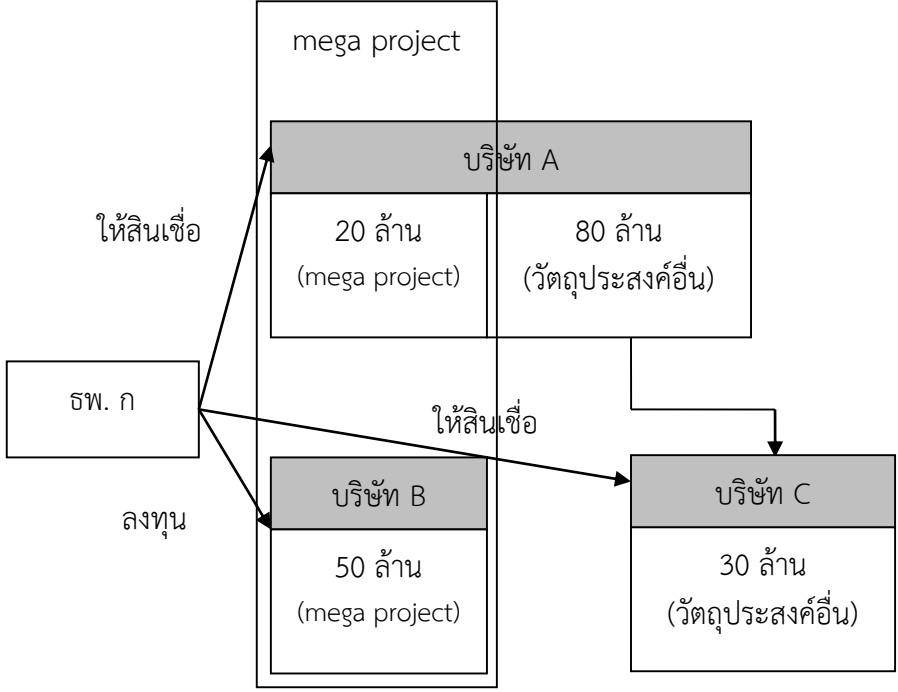
	คำถาม	แนวคำตอบ
	1.3.2 หากลูกหนี้ขอสินเชื่อเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนจะมีแนวทางการนับลูกหนี้สำหรับโครงการและวัตถุประสงค์เดียวกันอย่างไร และการนับจะรวมเฉพาะวงเงินที่สามารถระบுவัตถุประสงค์ได้หรือไม่	กรณีสินเชื่อเพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนที่ระบุวัตถุประสงค์ได้นำไปใช้ในโครงการใดให้นำมาพิจารณาในการนับลูกหนี้ตามมติของโครงการหนึ่งโครงการใดสำหรับการคำนวณอัตราส่วน SLL ของโครงการนั้นด้วย
	1.3.3 ในการคำนวณ SLL ของโครงการหนึ่งโครงการใด นั้น ต้องนำสินเชื่อที่ให้กับลูกหนี้ที่ใช้ในโครงการอื่นมารวมคำนวณด้วยหรือไม่	ในการคำนวณอัตราส่วน SLL ของโครงการหนึ่งโครงการใด หากเป็นกรณีที่เข้าตามแนวคำตอบข้อ 1.3.1 ข้างต้น ให้พิจารณาปริมาณธุรกรรมเฉพาะในส่วนของบริษัทลูกหนี้ที่มีต่อโครงการนั้นๆ เพื่อรวมในการคำนวณอัตราส่วน SLL ในมติของโครงการ โดยไม่ต้องนับรวมสินเชื่ออื่น ๆ ของบริษัทลูกหนี้
	1.3.4 ลักษณะของโครงการที่แบ่งการดำเนินการออกเป็น phase หรือรายสัญญา ซึ่งมีแหล่งที่มาของเงินทุน/รายได้แยกออกจากกัน จะสามารถแยกการพิจารณาว่าเป็นโครงการที่แยกจากกันได้หรือไม่	ได้
	1.3.5 กรณีที่มีผู้ประมูลโครงการหลายราย โดย สง. ต้องออก bid bond ให้แก่ผู้ประมูลทุกรายนั้น ซึ่งเมื่อผลการประมูลถึงที่สุดแล้ว ภาระผูกพัน bid bond ก็จะลดลงและคงเหลือเพียงของผู้ที่ชนะการประมูลเพียงรายเดียว สง. จะต้องนับภาระผูกพันตาม bid bond ดังกล่าวของผู้ประมูลทุกรายในการคำนวณอัตราส่วน SLL ของโครงการตามหลักเกณฑ์ที่ ธปท. กำหนดอย่างไร <u>ตัวอย่าง</u> บริษัท ก. ข. และ ค. เป็นผู้เข้าร่วมประมูลในโครงการ A ซึ่งในการประมูลดังกล่าว กำหนดให้ผู้เข้าร่วมประมูลทุกรายต้องมีการค้ำประกันการยื่นซองประกวดราคา (bid bond) รายละ 50,000 บาท ดังนั้น บริษัท ก. ข. และ ค. จึงมาขอให้ สง. แห่งหนึ่ง เป็นผู้ค้ำประกันดังกล่าว ซึ่งในการประมูลนี้จะมีผู้ที่ชนะการประมูลและได้รับการว่าจ้างเพียงรายเดียว ซึ่งจะเป็นผู้ใช้ภาระการค้ำประกันตาม bid bond ดังกล่าว ส่วนผู้เข้าร่วมประมูลอีก 2 รายก็จะได้ไม่ใช้ภาระการค้ำประกันตาม bid bond นั้น	กรณีตัวอย่างนี้ การนับลูกหนี้ในมติของโครงการหนึ่งโครงการใดสำหรับโครงการ A จะนับเพียงครั้งเดียว คือจำนวนเงิน 50,000 บาท แต่การนับลูกหนี้ในมติบุคคลใดบุคคลหนึ่งยังคงแยกนับลูกหนี้บริษัท ก. จำนวน 50,000 บาท บริษัท ข. จำนวน 50,000 บาท และ บริษัท ค. จำนวน 50,000 บาท ทั้งนี้ การนับลูกหนี้ข้างต้นจะใช้ยอดผลคูณของจำนวนเงินดังกล่าวด้วยค่า CCF ของ bid bond ตามที่กำหนดในประกาศ ธปท. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับ ธพ. หรือบริษัทเงินทุน แล้วแต่กรณี

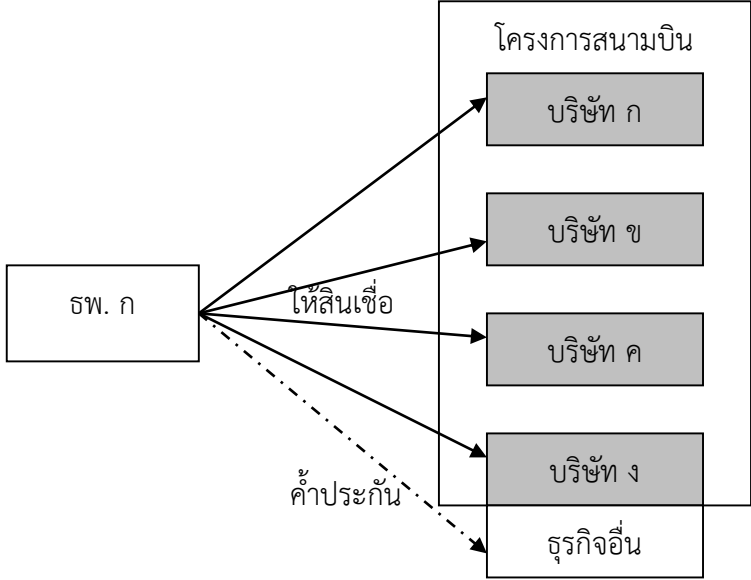
	คำถาม	แนวคำตอบ
	โครงการ A <pre> graph TD subgraph Project_A [โครงการ A] direction LR A[บริษัท ก.] B[บริษัท ข.] C[บริษัท ค.] end S[สง.] A -- "bid bond 50,000 บาท" --> S B -- "bid bond 50,000 บาท" --> S C -- "bid bond 50,000 บาท" --> S </pre>	
	1.3.6 การคำนวณอัตราส่วน SLL ในมติของโครงการหนึ่งโครงการใด โดยมี สง. ที่มีคุณสมบัติตามข้อ 5.2.9 (1) ของประกาศ ธปท. ที่ สนส. 22/2555 ลงวันที่ 17 ธ.ค. 2555 เป็นผู้รับประกันความเสี่ยงโดยการออก L/G หรือ standby L/C นั้น สง. ยังคงต้องนำ exposure ในส่วนที่มีการค้ำประกันนี้มารวมเพื่อคำนวณอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่ในมติของโครงการหนึ่งโครงการใดหรือไม่	กรณีดังกล่าวไม่ต้องนำ exposure มาคำนวณอัตราส่วน SLL ในมติของโครงการหนึ่งโครงการใด เนื่องจากความเสี่ยงได้ถูกโอนไปยัง สง. ที่เป็นผู้รับประกันความเสี่ยงแล้ว โดยจะนับ สง. ที่เป็นผู้รับประกันความเสี่ยงที่มีคุณสมบัติตามข้อ 5.2.9 (1) ของประกาศ ธปท. ที่ สนส. 22/2555 ลงวันที่ 17 ธ.ค. 2555 เป็นลูกหนี้ในการคำนวณอัตราส่วน SLL ตามข้อ 5.2.1 ของประกาศฯ
	ตัวอย่างการนับ SLL ลูกหนี้โครงการหนึ่งโครงการใด <u>ตัวอย่าง 1</u> (การนับเป็นลูกหนี้โครงการหนึ่งโครงการใด) กรณี ธพ. ให้สินเชื่อแก่บริษัทก่อสร้างรางรถไฟฯ บริษัทติดตั้งระบบไฟฟ้า และบริษัทนำเข้ารถไฟฟ้าในโครงการรถไฟฟ้าโครงการหนึ่ง จะถือว่าเป็นการให้สินเชื่อในโครงการเดียวกันหรือไม่	จากตัวอย่างดังกล่าวสามารถพิจารณาได้ดังนี้ <u>การพิจารณาว่าเป็นโครงการเดียวกันหรือไม่</u> การดำเนินงานในส่วนที่บริษัท X Y และ Z รับผิดชอบอยู่ถือว่าเป็นโครงการเดียวกันเพราะถ้านางงานหนึ่งเสร็จเรียบร้อยแต่อีกงานหนึ่งไม่เสร็จก็ไม่สามารถเปิดให้บริการได้ แต่หากเป็นรถไฟฟ้าคนละเส้นทางที่อาจจะมีจุดเชื่อมต่อกัน เช่น รถไฟฟ้าสายสีแดง กับสายสีม่วง ซึ่งไม่จำเป็นต้องรอให้สายหนึ่งเสร็จก่อนจึงจะเปิดให้บริการอีกสายหนึ่งได้ ก็สามารถจัดเป็นคนละโครงการได้ <u>การจัดกลุ่มลูกหนี้ตามมติโครงการใดโครงการหนึ่ง</u> กรณีที่บริษัท X Y และ Z รับผิดชอบงานในโครงการเดียวกัน การนับว่าสินเชื่อที่ให้แก่บริษัท X Y และ Z ต้องจัดรวมเป็นลูกหนี้รายใหญ่รายเดียวกัน

	คำถาม	แนวคำตอบ
	 โครงการรถไฟฟ้า A บริษัท X ก่อสร้างราง บริษัท Y ติดตั้งระบบไฟฟ้า บริษัท Z นำเข้ารถไฟฟ้า ธพ. ก. ให้สินเชื่อ	ในมิติของโครงการหนึ่งโครงการใด ก็ต่อเมื่อบริษัท X Y และ Z มีฐานะการเงินและความสามารถในการชำระหนี้ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดจนเสมือนเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการให้สินเชื่อแก่บุคคลเดียวกัน (single risk) กล่าวคือ หากลูกหนี้รายใดรายหนึ่งไม่สามารถชำระหนี้ให้แก่ ธพ. ก. ได้ จะส่งผลให้ลูกหนี้อีกรายหนึ่งได้รับผลกระทบทางการเงินจนไม่สามารถชำระหนี้ให้ ธพ. ก. ได้เช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น หากบริษัท X ไม่สามารถก่อสร้างรางได้เสร็จตามกำหนด บริษัท Y ก็ไม่สามารถดำเนินการติดตั้งระบบไฟฟ้าได้ ทำให้บริษัท Y ไม่ได้รับเงินค่าจ้าง และทั้งบริษัท X และ Y ต่างก็ไม่มีแหล่งรายได้อื่นนอกจากโครงการรถไฟฟ้า A ที่จะนำมาชำระหนี้ให้ ธพ. ก. ดังนั้น จึงนับสินเชื่อที่ ธพ. ก. ให้แก่บริษัท X และ Y สำหรับใช้ในโครงการรถไฟฟ้า A นี้ รวมเป็นลูกหนี้รายเดียวกันในมิติโครงการใดโครงการหนึ่ง สำหรับสินเชื่อที่ ธพ. ก. ให้แก่บริษัท Z ก็จะพิจารณาตามแนวทางข้างต้นเช่นเดียวกัน
	<u>ตัวอย่าง 2</u> (การนับเป็นลูกหนี้โครงการหนึ่งโครงการใด) การให้สินเชื่อแก่บริษัทที่ลงทุนใน หรือสนับสนุนโครงการรถไฟฟ้าคนละสายกันตามเส้นทางต่าง ๆ เช่น รถไฟฟ้าสายสีม่วง สายสีแดง หรือรถไฟฟ้าใต้ดิน กับรถไฟลอยฟ้า จะถือว่าเป็นการให้สินเชื่อในโครงการเดียวกันหรือไม่ บริษัท A รถไฟฟ้าใต้ดิน บริษัท B รถไฟฟ้าลอยฟ้า ธพ. ก. ให้สินเชื่อ บริษัท X รถไฟฟ้าสายสีแดง บริษัท Y รถไฟฟ้าสายสีม่วง	ลักษณะของโครงการที่แบ่งการดำเนินการออกเป็น phase หรือรายสัญญา ซึ่งมีแหล่งที่มาของเงินทุน/รายได้แยกออกจากกัน ก็พิจารณาว่าเป็นโครงการที่แยกจากกัน ดังเช่น โครงการรถไฟฟ้าสายสีแดงกับโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง หรือโครงการรถไฟฟ้าใต้ดินกับโครงการรถไฟฟ้าลอยฟ้า

	คำถาม	แนวคำตอบ
	<u>ตัวอย่าง 3</u> (การนับเป็นลูกหนี้โครงการหนึ่งโครงการใด) ธพ. ก. ให้สินเชื่อแก่บริษัท A เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในกิจการทั่วไป โดยธุรกิจหลักของบริษัท A เกี่ยวข้องกับโครงการรถไฟฟ้า และมีธุรกิจอื่น ๆ อีกที่ไม่เกี่ยวข้องกับการโครงการรถไฟฟ้า และ ธพ. มีการลงทุนในบริษัท B ที่เป็นบริษัทที่ทำธุรกิจเกี่ยวข้องกับการโครงการรถไฟฟ้าดังกล่าว ธพ. จะต้องนับรวมเงินให้สินเชื่อแก่บริษัท A และเงินลงทุนในบริษัท B ในการกำกับลูกหนี้รายใหญ่หรือไม่	- กรณีนี้การนับ SLL สำหรับโครงการรถไฟฟ้า ได้แก่ สินเชื่อที่ให้กับบริษัท A เฉพาะส่วนที่ใช้ในโครงการรถไฟฟ้า รวมกับเงินลงทุนในบริษัท B โดยมีแนวทางพิจารณาเช่นเดียวกับกรณีตัวอย่าง 1 - อย่างไรก็ดี ในมิติการนับ SLL สำหรับบุคคลหนึ่งบุคคลใด กรณีของลูกหนี้รายบริษัท A ยังต้องนับสินเชื่อที่ให้กับบริษัท A ทั้งหมด ซึ่งรวมทั้งส่วนที่ใช้ในโครงการรถไฟฟ้าและส่วนที่ใช้ในธุรกิจอื่น
	<u>ตัวอย่าง 4</u> (การนับเป็นลูกหนี้โครงการหนึ่งโครงการใด) ธพ. ก. ให้สินเชื่อแก่บริษัท A เพื่อโครงการรถไฟฟ้า และลงทุนในบริษัท B ที่เป็นบริษัทที่ทำธุรกิจเกี่ยวข้องกับการโครงการรถไฟฟ้าดังกล่าว และให้สินเชื่อแก่บริษัท C ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัท A โดยบริษัท C ไม่ได้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องใด ๆ กับบริษัท B และโครงการรถไฟฟ้าดังกล่าว การกำกับลูกหนี้รายใหญ่ต้องนับรวมเงินให้สินเชื่อแก่บริษัท A เงินลงทุนในบริษัท B	1. การนับ SLL สำหรับโครงการรถไฟฟ้า จะนับทั้งการให้สินเชื่อกับบริษัท A รวมกับการลงทุนในบริษัท B โดยมีแนวทางพิจารณาเช่นเดียวกับกรณีตัวอย่าง 1 2. การนับ SLL สำหรับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จะนับสินเชื่อที่ให้แก่ลูกหนี้บริษัท A และบริษัท C เป็นหนึ่งกลุ่ม และนับการลงทุนในบริษัท B เป็นอีกหนึ่งกลุ่ม

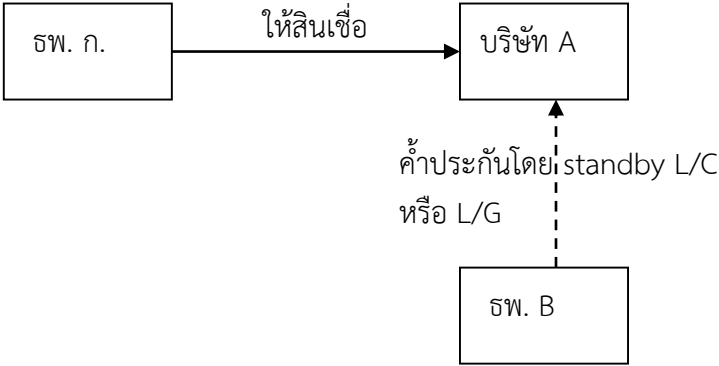
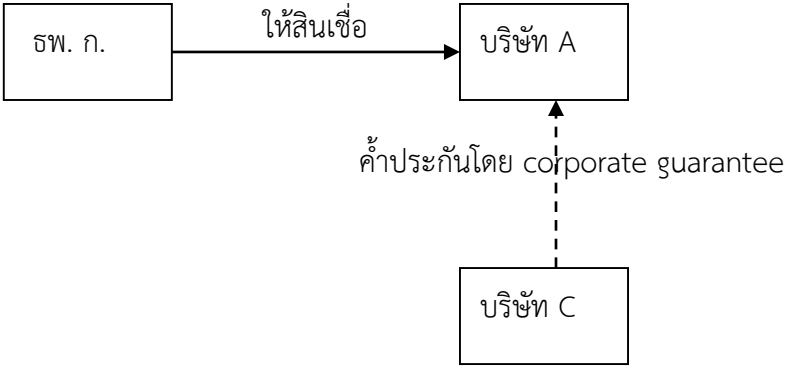
	คำถาม	แนวคำตอบ
	และเงินให้สินเชื่อแก่บริษัท C อย่างไร <pre> graph LR RPK[รพ. ก] -- "ให้สินเชื่อ" --> BA[บริษัท A] RPK -- "ลงทุน" --> BB[บริษัท B] RPK -- "ให้สินเชื่อ" --> BC[บริษัท C] subgraph Project [โครงการรถไฟฟ้า] BA BB end BA --> BC </pre>	
	ตัวอย่าง 5 (การนับเป็นลูกหนี้โครงการหนึ่งโครงการใด) ในกรณีที่ รพ. ก. ให้สินเชื่อแก่บริษัท A จำนวน 100 ล้านบาท โดยแบ่งเป็น 20 ล้านบาท สำหรับ mega project และอีก 80 ล้านบาทสำหรับวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่เกี่ยวกับ mega project ให้สินเชื่อแก่บริษัท B จำนวน 50 ล้านบาท เพื่อใช้ใน mega project และให้สินเชื่อแก่บริษัท C ซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับ บริษัท A จำนวน 30 ล้านบาทเพื่อใช้ในวัตถุประสงค์อื่น ดังนั้น การนับการให้สินเชื่อสำหรับ mega project และการให้สินเชื่อสำหรับวัตถุประสงค์อื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับ mega project ควรนับอย่างไร	1. การนับ SLL สำหรับโครงการ mega project มีแนวทางพิจารณาเช่นเดียวกับกรณีตัวอย่าง 1 ซึ่งหากพิจารณาแล้วสินเชื่อที่ รพ. ก. ให้แก่บริษัท A และ B มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดจนเสมือนเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการให้สินเชื่อแก่บุคคลเดียวกัน (single risk) การนับลูกหนี้สำหรับโครงการ mega project นี้จะนับการให้สินเชื่อกับบริษัท A 20 ล้านบาทรวมกับการลงทุนในบริษัท B 50 ล้านบาท รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 70 ล้านบาท 2. การนับ SLL สำหรับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จะนับสินเชื่อที่ให้แก่มูลเหตุนี้บริษัท A จำนวน 100 ล้านบาท รวมกับสินเชื่อที่ให้แก่บริษัท C 30 ล้านบาท รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 130 ล้านบาท สำหรับลูกหนี้กลุ่มนี้ ส่วนการลงทุนในบริษัท B จำนวน 50 ล้านบาทจะนับแยกเป็นอีกหนึ่งกลุ่ม

	คำถาม	แนวคำตอบ
		
	<u>ตัวอย่าง 6</u> (การนับเป็นลูกหนี้โครงการหนึ่งโครงการใด) ในโครงการก่อสร้างสนามบิน ที่มีบริษัท ก. ข. ค. และ ง. ร่วมดำเนินการก่อสร้าง ธพ. ก. ให้สินเชื่อกับบริษัท ก. ข. ค. และ ง. เพื่อนำเงินมาใช้จริงกับการก่อสร้างในโครงการสนามบิน นอกจากนั้น ธพ. ยังออกหนังสือค้ำประกันให้กับบริษัท ง. เพื่อธุรกิจอื่น ๆ ของบริษัท ง. อีกด้วย ในกรณีเช่นนี้ ธพ. ควรนับการค้ำประกันแก่บริษัท ง. รวมเป็นการกำกับลูกหนี้รายใหญ่ตามรายโครงการหนึ่งโครงการใดหรือไม่ อย่างไร	- การนับ SLL สำหรับโครงการสนามบินมีแนวทางพิจารณาเช่นเดียวกับกรณีตัวอย่าง 1 ซึ่งหากพิจารณาแล้วสินเชื่อที่ ธพ. ก. ให้แก่บริษัท ก. ข. ค. และ ง. มีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดจนเสมือนเป็นความเสี่ยงที่เกิดจากการให้สินเชื่อแก่บุคคลเดียวกัน (single risk) การนับลูกหนี้สำหรับโครงการสนามบินนี้จะนับสินเชื่อที่ให้กับบริษัท ก. ข. ค. และ ง. รวมกันสำหรับการค้ำประกันให้กับบริษัท ง. หากเป็นการใช้ในวัตถุประสงค์อื่นนอกจากโครงการสนามบินนี้ ก็ไม่นำมารวมในการนับ SLL สำหรับโครงการสนามบิน - การนับ SLL สำหรับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง กรณีของบริษัท ง. จะนับทั้งยอดสินเชื่อและภาระค้ำประกันที่ให้กับบริษัท ง.

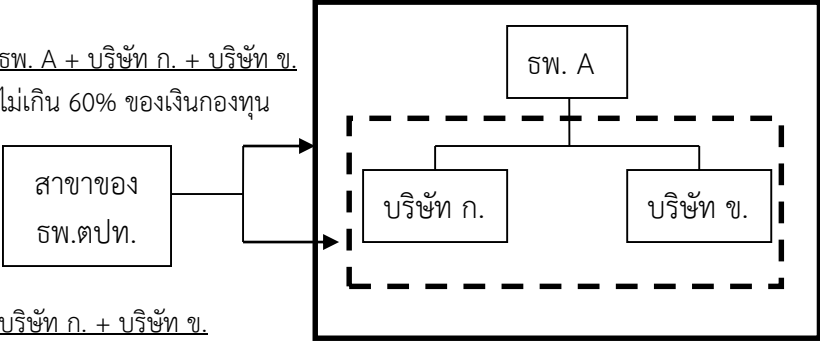
	คำถาม	แนวคำตอบ
		
	(1.4) การกำหนดอัตราส่วนสูงสุดในการให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน และธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อกับเงินกองทุนหรือทุนของบริษัททุกหนี้ (ม. 50 วรรค 4 แห่ง พ.ร.บ. ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551) ปัจจุบันมีการกำหนดหรือไม่	ขณะนี้ รพท. ยังไม่มีนโยบายกำหนดอัตราส่วนสูงสุดในการให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน และธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายสินเชื่อกับเงินกองทุนหรือทุนของบริษัททุกหนี้
	(1.5) ผลกระทบจากการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน : หากการผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนภายหลังจากวันที่ สง. ได้ให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ส่งผลให้อัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่เกินกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด โดยที่ สง. ไม่ได้ทำธุรกรรมอื่นใดเพิ่มเติมระหว่างนั้น ถือว่า สง. ปฏิบัติไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือไม่	หาก ณ วันที่ สง. ทำธุรกรรมดังกล่าวอัตราส่วนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด แต่หลังจากนั้นความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนทำให้ลูกหนี้รายเดิมมียอดหนี้เพิ่มขึ้น โดยที่ สง. ไม่ได้ทำธุรกรรมใด ๆ เพิ่มเติม ก็ถือว่า สง. ไม่มีความผิด อย่างไรก็ดี สง. ไม่สามารถให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่ออื่นใดกับลูกหนี้ดังกล่าวเพิ่มเติมได้ จนกว่าจะมีอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่ต่ำกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด
	(1.6) กรณีที่ สง. ออก bid bond เพื่อค้ำประกันการประมูลงานกับหน่วยงานราชการให้กับลูกค้า โดยภายหลังจากที่หน่วยงานราชการประกาศผลการพิจารณาผู้ประมูลที่ได้รับคัดเลือกแล้ว สง. ได้ออก performance bond ให้กับลูกค้ารายเดิม แต่ยังไม่ได้รับ bid bond คืนจากหน่วยงานราชการ ซึ่งในทางปฏิบัติ หน่วยงานราชการเจ้าของโครงการจะไม่ใช้สิทธิเรียกร้อง	กรณีที่ สง. ออก bid bond และ performance bond เพื่อค้ำประกันการประมูลงานกับหน่วยงานราชการในโครงการเดียวกัน โดยหน่วยงานราชการจะใช้สิทธิเรียกร้องตามหนังสือค้ำประกันเพียงอย่างใดอย่างหนึ่งเท่านั้น การคำนวณ SLL ในช่วงที่ สง. ได้ออก performance bond ให้แก่ลูกค้าไปแล้ว

	คำถาม	แนวคำตอบ
	ให้ สง. ผู้ออกหนังสือค้ำประกันปฏิบัติตามเงื่อนไขใน bid bond เนื่องจากขั้นตอนการประกวดราคาได้สิ้นสุดแล้ว แต่จะใช้สิทธิเรียกร้องตาม performance bond เท่านั้น ช่วงเวลาที่ สง. ยังไม่ได้รับ bid bond คืบจากลูกค้าจะคำนวณ SLL อย่างไร	แต่ยังไม่ได้รับ bid bond คืบ ให้ สง. คำนวณเพียง exposure ของ performance bond เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาการคำนวณ exposure ที่ซ้ำซ้อน
2	ข้อยกเว้นในการคำนวณอัตราส่วน SLL	
	(2.1) ข้อยกเว้นการคำนวณ SLL กรณีมีเงินฝากเป็นหลักประกัน	
	2.1.1 สิทธิในบัญชีเงินฝากที่ สง. นั้นที่ได้รับการยกเว้นให้สามารถนำมาปรับลดความเสี่ยงในการคำนวณ SLL จะต้องเป็นสิทธิในบัญชีเงินฝากของลูกค้ารายนั้นเท่านั้นหรือไม่	กรณีสิทธิในบัญชีเงินฝากที่ได้รับการยกเว้นในการคำนวณ SLL นั้นคือ เงินฝากของลูกค้า หรือของบุคคลที่ 3 ซึ่งฝากไว้ที่ สง. ผู้ให้สินเชื่อ ทั้งนี้ ในกรณีของเงินฝากบุคคลที่ 3 เจ้าของบัญชีเงินฝากบุคคลที่ 3 จะต้องทำสัญญาโดยชอบด้วยกฎหมายว่า ได้ตกลงผูกพันค้ำประกันหนี้ของลูกค้า ซึ่งมีเงื่อนไขอย่างน้อยในสัญญาว่า ในกรณีที่ สง. ผ่อนเวลาให้แก่ลูกหนี้ในการชำระหนี้ บุคคลที่ 3 ที่เป็นผู้ค้ำประกันได้ตกลงกับการผ่อนเวลาดังกล่าว และยินยอมไม่ถือเอาการผ่อนเวลาดังกล่าวเป็นเหตุปลดปล่อยความรับผิดชอบของผู้ค้ำประกัน ตามหนังสือเวียน ธปท. ที่ ธปท.ผนส. (21) ว. 2578/2552 ลงวันที่ 28 ธ.ค. 2552 เรื่อง การนำหลักประกันประเภทเงินฝากบุคคลที่ 3 มาหักออกจากมูลหนี้ก่อนการกันเงินสำรอง ปรับลดความเสี่ยง และคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิต
	2.1.2 สิทธิในบัญชีเงินฝากที่ฝากไว้ในบัญชีที่สาขาอื่นในต่างประเทศของ สง. นั้นที่ได้รับการยกเว้นให้สามารถนำมาปรับลดความเสี่ยงในการคำนวณ SLL หรือไม่	กรณีเงินฝากของลูกค้าที่ฝากไว้ที่ สง. ผู้ให้สินเชื่อ แต่ฝากไว้ที่สาขาอื่นในต่างประเทศ จะไม่สามารถนำมาปรับลดความเสี่ยงในการคำนวณ SLL ได้ <u>เว้นแต่</u> สง. สามารถพิสูจน์ได้ว่า (1) สามารถหักกลบลบหนี้ได้ทันทีโดยไม่ต้องอาศัยอำนาจศาล และ (2) ไม่มีความเสี่ยงด้านการโอนเงินระหว่างประเทศ (transfer risk) และ (3) เงินฝากนั้นไม่มีเจ้าหนี้รายอื่นมาอ้างสิทธิเพื่อบังคับเอาหลักประกัน เช่น มีการฟ้องเฉลี่ยทรัพย์
	(2.2) หลักเกณฑ์การนับลูกหนี้ที่มีการรับประกันความเสี่ยงด้านเครดิต	
	2.2.1 การนับ SLL สำหรับสาขาของ ธพ. ต่างประเทศหากมีการค้ำประกันจากสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขาอื่นในต่างประเทศ	การค้ำประกันโดยสำนักงานใหญ่หรือสำนักงานสาขาอื่นในต่างประเทศซึ่งเป็นนิติบุคคลเดียวกันกับสาขาของ ธพ. ต่างประเทศในประเทศไทย นั้น ความเสี่ยง

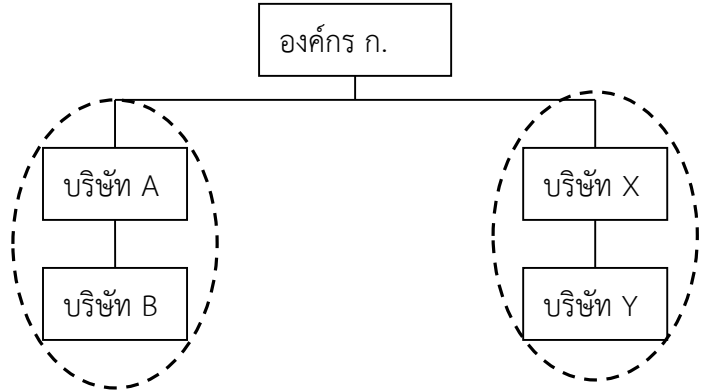
	คำถาม	แนวคำตอบ
		ไม่ได้ถูกถ่ายโอนไปยัง สง. อื่น ดังนั้น กรณีดังกล่าวจึงยังคงนับลูกหนี้รายนั้นเป็นลูกหนี้ในการคำนวณอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่เช่นเดิม
	2.2.2 การนับ SLL กรณีให้สินเชื่อในลักษณะที่มีการคุ้มครองความเสี่ยงด้านเครดิต (เช่น ธุรกรรม risk participation ซึ่งเป็นธุรกรรมที่มีการรับโอนหรือถ่ายโอนความเสี่ยงจากการให้สินเชื่อในลักษณะที่ไม่ใช่การค้ำประกันทั่วไป) โดย สง. อื่นหรือบริษัทอื่น จะต้องนับรวมในการคำนวณอัตราส่วนลูกหนี้รายใหญ่อยู่หรือไม่	ธุรกรรม risk participation ในเรื่องการรับโอน หรือถ่ายโอนความเสี่ยงจากการให้สินเชื่อในลักษณะที่ไม่ใช่การค้ำประกันทั่วไป (L/G และ Standby L/C) หรือไม่ใช้ในการดำเนินการในลักษณะ credit derivative (CDS และ CLS) นั้น ธพท. ยังไม่อนุญาตเป็นการทั่วไปให้ สง. ทำได้ โดย สง. ต้องขออนุญาตเป็นรายกรณี ซึ่งในการพิจารณาอนุญาต ธพท. จะพิจารณาลักษณะและความสมบูรณ์ในการป้องกันความเสี่ยงประกอบด้วย และในการให้อนุญาตนั้น ธพท. จะระบุวิธีการคำนวณ SLL อย่างไรก็ดี คำว่า risk participation ข้างต้น ไม่รวมถึงธุรกรรมทางการเงินเพื่อการค้า (trade finance) เช่น การค้ำประกัน L/C การรับซื้อขายตัวส่งออก (forfeiting) เป็นต้น ซึ่งเป็นธุรกรรมปกติที่ ธพ. สามารถดำเนินการได้อยู่แล้ว
	2.2.3 ตัวอย่างการนับลูกหนี้ SLL กรณีได้รับการค้ำประกัน	
	<u>ตัวอย่าง</u> (การนับลูกหนี้ SLL กรณีได้รับการค้ำประกัน) หาก ธพ. ก. ให้กู้กับบริษัท A โดยบริษัท A มีผู้ค้ำประกันดังนี้ การนับลูกหนี้รายใหญ่จะพิจารณาอย่างไร	
	1) ให้ ธพ. B ออก standby L/C หรือ L/G ค้ำประกันเงินกู้ยืมของบริษัท A	การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อที่มี สง. อื่นทั้งในและต่างประเทศที่มีหน่วยงานกำกับดูแล สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นทั้งในและต่างประเทศ หรือธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศที่ได้รับน้ำหนักความเสี่ยง 0% ตามประกาศ ธพท. ว่าด้วยการคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตโดย Standardised Approach (วิธี SA) เป็นผู้รับประกันความเสี่ยง ให้ สง. ผู้ให้สินเชื่อ (ธพ. ก.) นับ สง. ที่เป็นผู้รับประกันความเสี่ยงนั้น (ธพ. B) เป็นลูกหนี้ในการคำนวณอัตราส่วนลูกหนี้รายใหญ่แทนลูกหนี้บริษัท A

	คำถาม	แนวคำตอบ
	 ธพ. ก. ให้สินเชื่อ บริษัท A ธพ. B ค้ำประกันโดย standby L/C หรือ L/G บริษัท A	ดังนั้น ในกรณีนี้ ธพ. ก. จะนับ ธพ. B เป็นลูกหนี้ โดยไม่นับบริษัท A เป็นลูกหนี้ และ ธพ. B ก็ต้องนับบริษัท A เป็นลูกหนี้ตามภาระผูกพันการค้ำประกันด้วย ซึ่งจากกรณีตัวอย่างนี้ ธพ. B ก็ต้องนับภาระผูกพันที่ค้ำประกันหนี้ให้กับบริษัท A เต็มทั้งจำนวน เนื่องจากภาระผูกพันจากการค้ำประกันการกู้ยืมเงิน มีค่า CCF เท่ากับ 1.0 (หมายเหตุ หาก ธพ. B ค้ำประกันไม่เต็มยอดหนี้ของบริษัท A เช่น บริษัท A เป็นหนี้ ธพ. ก. จำนวน 100 ล้านบาท แต่ ธพ. B ค้ำประกันหนี้ให้บริษัท A จำนวน 80 ล้านบาท ธพ. ก. จะต้องนับ ธพ. B เป็นลูกหนี้ จำนวน 80 ล้านบาท และยังคงนับบริษัท A เป็นลูกหนี้ในส่วนที่ไม่ได้รับการค้ำประกันจำนวน 20 ล้านบาท และ ธพ. B นับบริษัท A เป็นภาระผูกพันการค้ำประกัน 80 ล้านบาท)
	2) ให้บริษัท C ค้ำประกันเงินกู้ยืมของบริษัท A (corporate guarantee) ธพ. ก. ให้สินเชื่อ บริษัท A บริษัท C ค้ำประกันโดย corporate guarantee บริษัท A	การให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อที่ได้รับการค้ำประกันจากบริษัทอื่น ให้ สง. ผู้ให้สินเชื่อ (ธพ. ก.) ยังคงนับลูกหนี้รายนั้น (บริษัท A) เป็นลูกหนี้ในการคำนวณอัตราส่วนลูกหนี้รายใหญ่ โดยไม่นับบริษัทผู้ค้ำประกัน (บริษัท C) เป็นลูกหนี้ ดังนั้น ในกรณีนี้ ธพ. ก. จะยังคงนับบริษัท A เป็นลูกหนี้
	(2.2.4) กรณีนับ สง. ผู้รับประกันความเสี่ยงด้านเครดิตในต่างประเทศที่เข้าเงื่อนไขตามข้อ 5.2.9 (1) ของประกาศ ธปท. ที่ สนส. 22/2555 ลงวันที่ 17 ธ.ค. 2555 แทนการนับลูกหนี้ ต่อมา สง. ผู้รับประกันฯ ถูกปรับลดการจัดอันดับเครดิตเป็นต่ำกว่าระดับที่สามารถลงทุนได้ จะมีวิธีการคำนวณ SLL อย่างไร	ให้คำนวณ SLL กับลูกหนี้เดิม โดยไม่นับ สง. ผู้รับประกันความเสี่ยงด้านเครดิตเนื่องจากไม่เข้าเงื่อนไขตามข้อ 5.2.9 (1) ของประกาศ ธปท. ที่ สนส. 22/2555 ลงวันที่ 17 ธ.ค. 2555 โดยให้คำนวณ SLL กับลูกหนี้เดิมตั้งแต่วันที่ สง. ผู้รับประกันไม่เข้าเงื่อนไขตามข้อ 5.2.9 (1)

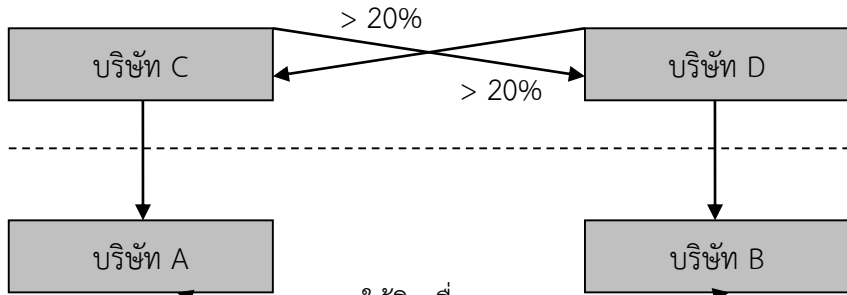
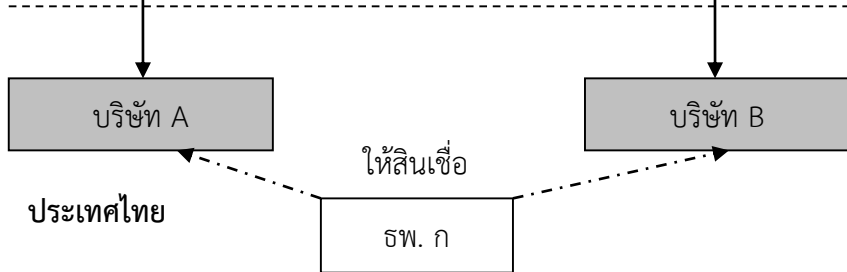
	คำถาม	แนวคำตอบ
		อย่างไรก็ดี หาก ณ วันที่ สง. ทำธุรกรรมดังกล่าวอัตราส่วน SLL กับลูกหนี้เดิมเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด แต่จากการที่ สง. ผู้รับประกันฯ ถูกปรับลดการจัดอันดับเครดิต ทำให้เกินอัตราส่วน SLL กับลูกหนี้เดิมโดยที่ สง. ไม่ได้ทำธุรกรรมใด ๆ เพิ่มเติม ก็ถือว่า สง. ไม่มีความผิด อย่างไรก็ดี สง. ไม่สามารถให้สินเชื่อ ลงทุน ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่ออื่นใดกับลูกหนี้รายดังกล่าวเพิ่มเติมได้จนกว่าอัตราส่วนการกำกับลูกหนี้รายใหญ่จะลดลงต่ำกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด และ สง. ควรดำเนินการเพื่อให้ exposure กับลูกหนี้ดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดโดยเร็ว
	(2.3) รัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นที่ระบุไว้ในข้อยกเว้นการคำนวณลูกหนี้รายใหญ่ กรณีการให้สินเชื่อ ก่อภาระผูกพัน หรือทำธุรกรรมที่มีลักษณะคล้ายการให้สินเชื่อโดยมีหลักทรัพย์ที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นเป็นประกัน ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เกินราคาหลักทรัพย์ที่ตราไว้ หรือลงทุนโดยการซื้อหลักทรัพย์ที่ออกโดยรัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น เท่าที่ไม่เกินราคาที่ตราไว้ หมายถึงรัฐวิสาหกิจใดบ้าง	รัฐวิสาหกิจที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น หมายถึง รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตาม (1) พระราชบัญญัติ (2) พระราชกำหนด (3) พระราชกฤษฎีกา (4) ประกาศคณะปฏิวัติ และ (5) ระเบียบและข้อบังคับ ทั้งนี้ ให้ สง. อ้างอิงรายชื่อได้จากประกาศ ธปท. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์โดย Standardised Approach (วิธี SA)
	(2.4) ข้อยกเว้นสำหรับสาขาของ ธพ. ต่างประเทศ	
	2.4.1 ข้อยกเว้นสำหรับสาขาของ ธพ. ต่างประเทศ แก่คู่ค้าตามข้อ 5.2.3 (4) ของประกาศ ธปท. ที่ สนส. 22/2555 ลงวันที่ 17 ธ.ค. 2555 ที่สามารถมีอัตราส่วน SLL ได้ไม่เกิน 60% ของเงินกองทุนของสาขาของ ธพ. ต่างประเทศ และเมื่อนับรวมกับวงเงินของคู่ค้ารายอื่นที่เกินวงเงินจะต้องไม่เกิน 2.5 เท่าของเงินกองทุนของสาขาของ ธพ. ต่างประเทศ นั้น มีวิธีการคำนวณอย่างไร	สาขาของ ธพ. ต่างประเทศที่ได้รับการผ่อนผันในการคำนวณ SLL สำหรับคู่ค้าตามที่กำหนดในข้อ 5.2.3 (4) ของประกาศ ธปท. ที่ สนส. 22/2555 ลงวันที่ 17 ธ.ค. 2555 สามารถมี exposure กับคู่ค้ารายดังกล่าวแต่ละรายได้ไม่เกิน 60% ของเงินกองทุนของสาขาของ ธพ. ต่างประเทศ และเมื่อนับ exposure กับคู่ค้าทุกรายที่มี exposure เกิน 25% ของเงินกองทุนของสาขาของ ธพ. ต่างประเทศรวมกัน (นับ exposure ทั้งจำนวน) จะต้องไม่เกิน 2.5 เท่าของเงินกองทุนของสาขาของ ธพ. ต่างประเทศนั้นด้วย
	2.4.2 หากในกลุ่มคู่ค้าดังกล่าวมีบริษัทลูกหรือบริษัทแม่ที่ไม่ได้มีลักษณะเป็นคู่ค้าที่ได้รับการยกเว้น SLL ซึ่งตามปกติจะต้องอยู่ภายใต้วงเงินของ SLL เดียวกัน หลักเกณฑ์ SLL ในกรณีนี้จะยังคงได้รับสิทธิในการทำธุรกรรมได้ถึง 60% หรือไม่	กรณีที่คู่ค้าของสาขาของ ธพ. ต่างประเทศมีบริษัทอื่น (ไม่ว่าจะเป็นบริษัทลูกหรือบริษัทแม่) นอกเหนือจากข้อยกเว้นที่กำหนดในข้อ 5.2.3 (4) ของประกาศ ธปท. ที่ สนส. 22/2555 ลงวันที่ 17 ธ.ค. 2555 นั้น สาขาของ ธพ. ต่างประเทศจะทำธุรกรรมกับคู่ค้าในกลุ่มที่ไม่ได้รับการยกเว้นได้ไม่เกิน 25%

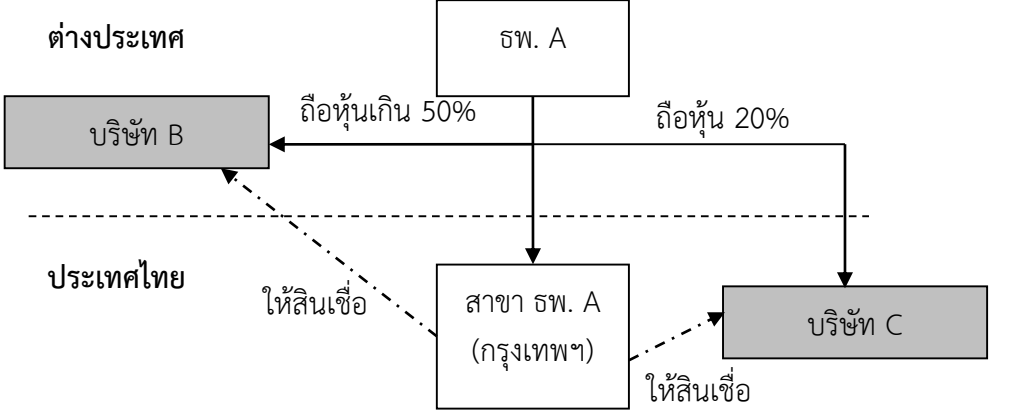
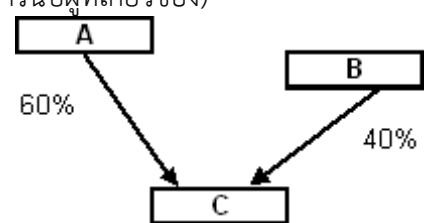
	คำถาม	แนวคำตอบ
		ของเงินกองทุน และเมื่อรวมกับคู่ค้าที่ได้รับการยกเว้นฯ ในกลุ่มนั้นแล้วต้องไม่เกิน 60% ของเงินกองทุน ดังตัวอย่างต่อไปนี้ <u>ตัวอย่าง 1</u> <u>ธพ. A + บริษัท ก. + บริษัท ข.</u> ไม่เกิน 60% ของเงินกองทุน <u>บริษัท ก. + บริษัท ข.</u> ไม่เกิน 25% ของเงินกองทุน สาขาของ ธพ. ต่างประเทศมีเงินกองทุน 100 ล้านบาทจึงสามารถทำธุรกรรมกับกลุ่มของ ธพ. A คือ ธพ. A บริษัท ก. และบริษัท ข. รวมกันได้ไม่เกิน 60 ล้านบาท (60% ของเงินกองทุน) โดยในจำนวน 60 ล้านบาทนี้ หากสาขาของ ธพ. ต่างประเทศจะให้สินเชื่อแก่บริษัท ก. และบริษัท ข. ซึ่งไม่ได้รับการยกเว้น จะสามารถให้สินเชื่อแก่ 2 บริษัทนี้รวมกันได้ไม่เกิน 25 ล้านบาท (25% ของเงินกองทุน) สมมติว่าสาขาของ ธพ. ต่างประเทศให้สินเชื่อแก่บริษัท ก. 10 ล้านบาท และบริษัท ข. 10 ล้านบาท รวมเป็น 20 ล้านบาท ดังนั้น สาขาของ ธพ. ต่างประเทศจะให้สินเชื่อแก่ ธพ. A ได้อีกไม่เกิน 40 ล้านบาท

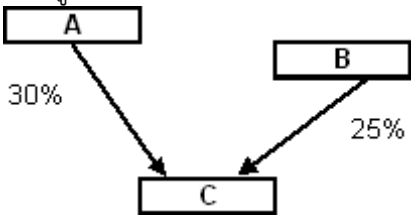
	คำถาม	แนวคำตอบ
		ตัวอย่าง 2 ธพ. A + บริษัท ก. + บริษัท ข. ไม่เกิน 60% ของเงินกองทุน สาขาของ ธพ.ตปท. บริษัท ก. ธพ. A บริษัท ข. บริษัท ก. + บริษัท ข. ไม่เกิน 25% ของเงินกองทุน สาขาของ ธพ. ต่างประเทศมีเงินกองทุน 100 ล้านบาทจึงสามารถทำธุรกรรมกับกลุ่มของ ธพ. A คือ ธพ. A บริษัท ก. และบริษัท ข. รวมกันได้ไม่เกิน 60 ล้านบาท (60% ของเงินกองทุน) โดยในจำนวน 60 ล้านบาทนี้ หากสาขาของ ธพ. ต่างประเทศจะให้สินเชื่อแก่บริษัท ก. และบริษัท ข. ซึ่งไม่ได้รับการยกเว้น จะสามารถให้สินเชื่อแก่ 2 บริษัทนี้รวมกันได้ไม่เกิน 25 ล้านบาท (25% ของเงินกองทุน) สมมติว่าสาขาของ ธพ. ต่างประเทศให้สินเชื่อแก่บริษัท ก. 10 ล้านบาท และบริษัท ข. 10 ล้านบาท รวมเป็น 20 ล้านบาท ดังนั้นสาขาของ ธพ. ต่างประเทศจะให้สินเชื่อแก่ ธพ. A ได้อีกไม่เกิน 40 ล้านบาท

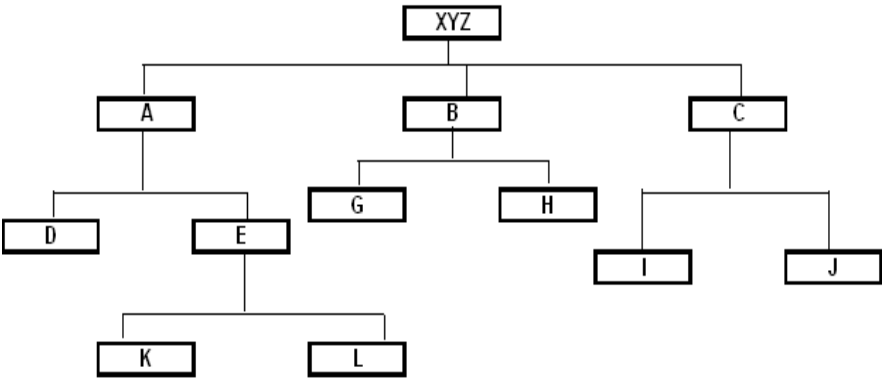
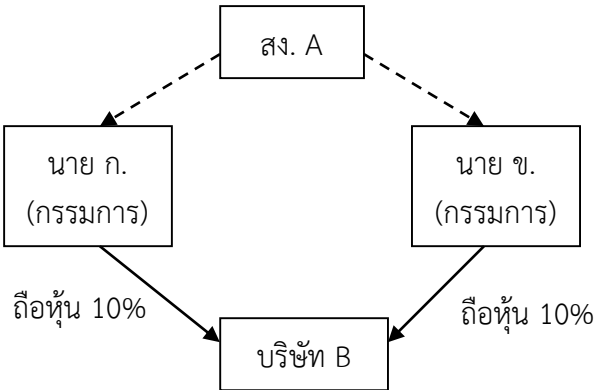
	คำถาม	แนวคำตอบ
3	ผู้ที่เกี่ยวข้อง (3.1) การยกเว้นการนับผู้ที่เกี่ยวข้องกรณีมีหน่วยงานภาครัฐของประเทศไทยเป็นแม่ : ในกรณีการถือหุ้นทั้งทางตรง และทางอ้อมของหน่วยงานของรัฐ เช่น กรณีที่กระทรวงการคลังถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจและถือหุ้นในบริษัทจำกัดต่าง ๆ เกินกว่า 20% ทำให้รัฐวิสาหกิจและบริษัทเหล่านั้นจัดเป็นบริษัทร่วม เพราะมีการถือหุ้นโดยกระทรวงการคลังและผู้แทนของกระทรวงการคลังมีอำนาจในการจัดการ การนับกลุ่มลูกหนี้ว่าเป็นบุคคลหนึ่งบุคคลใดจะนับรวมกลุ่มธุรกิจเหล่านี้เป็นกลุ่มเดียวกันหรือไม่ อย่างไร	 ในกรณีที่องค์กร ก. เป็นส่วนราชการ หรือหน่วยงานที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องนับรวมในการกำกับลูกหนี้รายใหญ่ เช่น กระทรวงการคลังถือหุ้นในบริษัท A และ บริษัท X เกิน 20% การนับลูกหนี้รายใหญ่ไม่ต้องนับกลุ่มของบริษัท A และกลุ่มของบริษัท X เป็นกลุ่มเดียวกันในการคำนวณ SLL ในนิติบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น ตามตัวอย่างด้านบนจะนับบริษัท A และบริษัท B รวมกันเป็นหนึ่งกลุ่ม และนับบริษัท X และบริษัท Y รวมกันอีกหนึ่งกลุ่ม

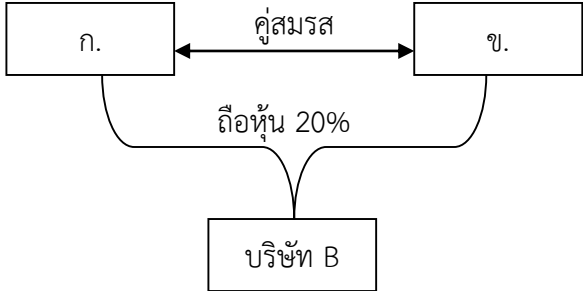
	คำถาม	แนวคำตอบ
	(3.2) การยกเว้นการนับผู้ที่เกี่ยวข้องกับกรณีมีหน่วยงานภาครัฐของต่างประเทศเป็นแม่ : ในกรณีการถือหุ้นทั้งทางตรง และทางอ้อมของหน่วยงานของรัฐในต่างประเทศ ซึ่งถือหุ้นใน รัฐวิสาหกิจและถือหุ้นในบริษัทจำกัดต่าง ๆ เกินกว่า 20% ทำให้รัฐวิสาหกิจและบริษัทเหล่านั้น จัดเป็นบริษัทร่วม เพราะมีการถือหุ้นโดยหน่วยงานของรัฐและผู้แทนของหน่วยงานของรัฐมี อำนาจในการจัดการ การนับกลุ่มลูกหนี้ว่าเป็นบุคคลหนึ่งบุคคลใดจะนับรวมกลุ่มธุรกิจเหล่านี้ เป็นกลุ่มเดียวกันหรือไม่ อย่างไร	<pre> graph TD OG[องค์กร ก.] --- BA[บริษัท A] OG --- BX[บริษัท X] BA --- BB[บริษัท B] BX --- BY[บริษัท Y] subgraph Group1 [] BA BB end subgraph Group2 [] BX BY end </pre> ในกรณีที่ องค์กร ก. เป็นหน่วยงานของรัฐในต่างประเทศที่ได้รับการยกเว้น ไม่ต้องนับรวมในการกำกับลูกหนี้รายใหญ่ เช่น รัฐบาลต่างประเทศหรือ ธนาคารกลางต่างประเทศ ที่มีน้ำหนักความเสี่ยงร้อยละ 0 ตามประกาศ ธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้าน เครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์ หรือสำหรับบริษัทเงินทุน แล้วแต่กรณี ถือหุ้นในบริษัท A และ บริษัท X เกิน 20% นั้น สำหรับการนับลูกหนี้รายใหญ่ ไม่ต้องนับกลุ่มของบริษัท A และกลุ่มของ บริษัท X เป็นกลุ่มเดียวกันในการคำนวณ SLL ในมิติบุคคลหนึ่งบุคคลใด ทั้งนี้ กลุ่มของบริษัท A และกลุ่มของบริษัท X จะต้องไม่ใช่ผู้ที่เกี่ยวข้องกันตาม มาตรา 4 ของ พ.ร.บ. สง. และการให้สินเชื่อแก่ลูกหนี้กลุ่มของบริษัท A และ กลุ่มของบริษัท X ต้องมุ่งสนับสนุนธุรกิจและการลงทุนในประเทศไทย โดย ระมัดระวังมิให้มีการดำเนินการในลักษณะที่เป็นการใช้เงินทุนและระดมเงิน ฝากในประเทศไทย เพื่อนำไปให้สินเชื่อในต่างประเทศเป็นหลัก และธนาคาร ต้องมีข้อมูลพร้อมให้ ธปท. ตรวจสอบเมื่อร้องขอ ดังนั้น ตามตัวอย่างด้านบน จะนับบริษัท A และบริษัท B รวมกันเป็นหนึ่งกลุ่ม และนับบริษัท X และ บริษัท Y รวมกันอีกหนึ่งกลุ่ม

	คำถาม	แนวคำตอบ
	(3.3) การนับผู้ที่เกี่ยวข้องโดย best effort ของ ธพ. และให้ลูกค้าเป็นผู้สำแดงรายการ : หลักการพิจารณาให้เป็นไปตามแนวทางหนังสือที่ ธพท.ผนส.(21)ว. 1413/2551 ลงวันที่ 3 ส.ค. 2551 เรื่อง ชักซ้อมความเข้าใจแนวทางการตรวจสอบผู้ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน	
	<u>ตัวอย่าง 1</u> (การนับผู้ที่เกี่ยวข้อง) บริษัท A และบริษัท B เป็นบริษัทไทย มีบริษัทแม่ที่ญี่ปุ่น คือบริษัท C และบริษัท D ตามลำดับ ทั้งบริษัท C และบริษัท D มีการถือหุ้นไขว้กันเกินกว่า 20% แต่ทั้งสองบริษัทนี้เป็นบริษัทขนาดใหญ่มากในญี่ปุ่น ซึ่งต่างก็มีอำนาจอิสระต่อกัน และไม่ได้มีอำนาจในการควบคุมกิจการซึ่งกันและกัน ธพ. จะต้องนับบริษัท A ถึง D อยู่ในกลุ่มของลูกค้าเดียวกันตามกฎหมายหรือไม่ ประเทศญี่ปุ่น ประเทศไทย 	นับลูกหนี้รายใหญ่ : กลุ่ม C+A หนึ่งกลุ่ม และ กลุ่ม D+B หนึ่งกลุ่ม สำหรับการถือหุ้นไขว้กันของ C และ D นั้น หาก สง. พิสูจน์ได้ว่า C และ D ไม่มีอำนาจควบคุมซึ่งกันและกัน ก็จะแยก A และ B เป็นคนละกลุ่มกัน แต่ถ้า C มีอำนาจควบคุม D หรือ D มีอำนาจควบคุม C ก็จะต้องนับ A B C และ D อยู่ในกลุ่มเดียวกัน
	<u>ตัวอย่าง 2</u> (การนับผู้ที่เกี่ยวข้อง) ในกรณีที่สาขาของ ธพ. ต่างประเทศให้สินเชื่อแก่บริษัทไทยและบริษัทที่อยู่ในต่างประเทศ ซึ่งมีบริษัทแม่หรือสำนักงานใหญ่ของสาขาของ ธพ. ต่างประเทศนั้นถือหุ้นจนทำให้มีอำนาจควบคุมกิจการตามความจริง (ถือหุ้นเกิน 50%) หรือตามข้อสันนิษฐาน (ถือหุ้นตั้งแต่ 20% ขึ้นไป) จะถือว่าเป็นการให้สินเชื่อแก่กิจการที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องหรือไม่	สาขา ธพ. A ในประเทศไทย เป็นนิติบุคคลเดียวกันกับ ธพ. A (สำนักงานใหญ่) ในต่างประเทศ ดังนั้น บริษัท B และ C ซึ่ง ธพ. A ถือหุ้นเกิน 10% จึงถือเป็นกิจการที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องของ สาขา ธพ. A ในประเทศไทย ตามนิยามของกิจการที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องตามมาตรา 49 วรรค 4 แห่ง พ.ร.บ. ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 ซึ่งต้องอยู่ภายใต้เกณฑ์การกำกับ related lending ด้วย

	คำถาม	แนวคำตอบ
	ต่างประเทศ ประเทศไทย	
	(3.4) การนับผู้ที่เกี่ยวข้องในกรณีต่าง ๆ	
	กรณีที่ 1 (การนับผู้ที่เกี่ยวข้อง) หมายเหตุ - บริษัท A และบริษัท B ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน - การถือหุ้นดังกล่าวเป็นหุ้นที่มีคุณสมบัติอย่างเดียวกันและเท่าเทียมกันทุกประการ เช่น ในเรื่องการออกเสียง/ลงมติ/การแต่งตั้ง-ถอดถอนกรรมการ ประเด็น บริษัท C จะอยู่กลุ่มใดระหว่างบริษัท A หรือ บริษัท B หรือทั้งสองกลุ่ม	จากตัวอย่างดังกล่าว บริษัท C เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องของบริษัท A เนื่องจากบริษัท A ถือหุ้นในบริษัท C เกินกว่า 50% ดังนั้น บริษัท A จึงเป็นบริษัทแม่ของบริษัท C สำหรับบริษัท B นั้น เข้าข้อสันนิษฐานว่ามีบริษัท C เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องเช่นกัน เนื่องจากถือหุ้นในบริษัท C เกินกว่า 20% เว้นแต่สามารถพิสูจน์ได้ว่าไม่ได้เป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น - บริษัท B ไม่ได้มีอำนาจในการจัดการในบริษัท C - บริษัท B ไม่ได้มีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัท C - บริษัท B ไม่ได้มีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือการถอดถอนกรรมการของบริษัท C สง. ก็ไม่ต้องนำจำนวนสินเชื่อที่ให้แก่บริษัท B และบริษัท C มารวมกันในการคำนวณลูกหนี้รายใหญ่ โดยนับรวมเฉพาะจำนวนสินเชื่อที่ให้แก่บริษัท A และบริษัท C เท่านั้น แต่หากไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าบริษัท C ไม่ได้เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องของบริษัท B ก็จะต้องนับบริษัท C เป็นกลุ่มเดียวกับบริษัท A เป็นลูกหนี้หนึ่งกลุ่ม และนับบริษัท C เป็นกลุ่มเดียวกับบริษัท B เป็นลูกหนี้อีกหนึ่งกลุ่ม

	คำถาม	แนวคำตอบ
	กรณีที่ 2 (การนับผู้ที่เกี่ยวข้อง) <pre> graph TD A[A] -- 30% --> C[C] B[B] -- 25% --> C[C] </pre> หมายเหตุ - บริษัท A และ บริษัท B ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน อีกทั้งผู้ถือหุ้นที่เหลือในบริษัท C เป็นผู้ถือหุ้นรายย่อยๆ ซึ่งถือหุ้นรายละไม่ถึง 20% และไม่มีความเกี่ยวข้องกับบริษัท A หรือบริษัท B - การถือหุ้นดังกล่าวเป็นหุ้นที่มีคุณสมบัติอย่างเดียวกันและเท่าเทียมกันทุกประการ เช่น ในเรื่องการออกเสียง/ลงมติ/การแต่งตั้ง-ถอดถอนกรรมการ ประเด็น บริษัท C จะอยู่กลุ่มใดระหว่างบริษัท A หรือ บริษัท B หรือทั้งสองกลุ่ม	จากตัวอย่างดังกล่าวทั้งบริษัท A และบริษัท B ถือหุ้นในบริษัท C เกินกว่า 20% จึงเข้าข้อสันนิษฐานว่า C เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับบริษัท A และ B ดังนั้นจึงต้องพิสูจน์ว่าไม่ได้เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องเช่นเดียวกับแนวทางตามกรณีที่ 1 ข้างต้น หากไม่สามารถพิสูจน์ได้ บริษัท C ก็จะอยู่ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแรกเป็นบริษัท A และบริษัท C กลุ่มที่สองคือบริษัท B และบริษัท C
	กรณีที่ 3 (การนับผู้ที่เกี่ยวข้อง) ในกรณีที่ ธพ. มีหลักฐานเอกสารจากลูกค้ายืนยันผู้มีอำนาจควบคุม หรือผู้เกี่ยวข้องของบริษัทลูกค้า ธพ. ขอใช้หลักฐานดังกล่าวในการจัดกลุ่มลูกหนี้ SLL โดยไม่ต้องพิจารณาลูกหนี้ที่มีสัดส่วนการถือหุ้นตั้งแต่ 20% ขึ้นไปตามเกณฑ์ของ ธพท. ได้หรือไม่	ได้
	กรณีที่ 4 (การนับผู้ที่เกี่ยวข้อง) ตามความในมาตรา 50 ของ พ.ร.บ. ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 กรณีของนิติบุคคล ที่ให้นับรวมการให้สินเชื่อฯ แก่ บริษัทแม่ บริษัทลูก และบริษัทร่วม เป็นของนิติบุคคลนั้นด้วย หลักการดังกล่าวจะนับรวมการให้สินเชื่อฯ แก่ <u>บริษัทลูกของบริษัทร่วม</u> ด้วยหรือไม่ ประเด็น หากให้สินเชื่อฯ แก่บริษัท A แล้วจะต้องนับรวมจำนวนการให้สินเชื่อฯ แก่ บริษัทแม่ (XYZ) + บริษัทลูก (D+E+K+L) + บริษัทร่วม (B+C) และจะต้องนับรวมจำนวนการให้สินเชื่อฯ แก่ <u>บริษัทลูกของบริษัทร่วม (G+H+I+J)</u> ด้วยหรือไม่	เนื่องจากในการให้สินเชื่อแก่นิติบุคคลใดต้องนับรวมการให้สินเชื่อแก่บริษัทแม่ บริษัทลูก และบริษัทร่วม รวมเป็นของนิติบุคคลนั้นด้วย ในกรณีนี้จึงต้องถือว่าบริษัททั้งหมดต้องนับเป็นกลุ่มลูกหนี้เดียวกันในการคำนวณ SLL

	คำถาม	แนวคำตอบ
	 Remark Every level has the shareholding relationship of more than 20%	
	กรณีที่ 5 (การนับผู้ที่เกี่ยวข้อง) นาย ก. และนาย ข. ซึ่งเป็นกรรมการของ สง. A ต่างถือหุ้นในบริษัท B คนละ 10% รวมกันเท่ากับ 20% โดยที่ทั้งคู่ไม่มีความเกี่ยวข้องกันและไม่มีอำนาจในการจัดการ ไม่มีอำนาจควบคุมกิจการ หรือไม่มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนกรรมการในบริษัท B จะถือว่าบริษัท B เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องของนาย ก. หรือนาย ข. หรือเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งนาย ก. และนาย ข. 	พิจารณาว่าบริษัท B ไม่ใช่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับ นาย ก. และนาย ข. เนื่องจาก นาย ก. และนาย ข. ถือหุ้นในบริษัท B ไม่ถึง 20% และไม่มีอำนาจควบคุมใด ๆ ในบริษัท B อย่างไรก็ดี เนื่องจากนาย ก. และนาย ข. ต่างเป็นกรรมการของ สง. A และทั้งสองถือหุ้นรวมกันในบริษัท B เกินกว่า 10% ดังนั้นบริษัท B จึงถือเป็นกิจการที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับ สง. A ตามนิยามของกิจการที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง ตามมาตรา 49 วรรค 4 แห่ง พ.ร.บ. ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 ซึ่งหาก สง. A จะให้สินเชื่อแก่บริษัท B จะอยู่ภายใต้เกณฑ์การกำกับ related lending

	คำถาม	แนวคำตอบ
	กรณีที่ 6 (การนับผู้ที่เกี่ยวข้อง) ก. และ ข. เป็นสามีภรรยา กัน ซึ่งทั้ง 2 คนถือหุ้นรวมกันในบริษัท B เท่ากับ 20% จะถือว่า บริษัท B เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องของ ก. หรือไม่ 	ก. และ ข. ถือเป็นคนบุคคลเดียวกันตามกฎหมาย โดยทั้งสองถือหุ้นรวมกันในบริษัท B เท่ากับ 20% จึงสันนิษฐานว่าบริษัท B เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับ ก. และ ข. เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามิได้เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องตามนิยามของผู้ที่เกี่ยวข้องในมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551
4	ข้อห้ามการให้สินเชื่อแก่ธุรกิจแต่ละประเภทเกินอัตราส่วนกับเงินกองทุนหรือสินทรัพย์ตามที่ ธปท. ประกาศกำหนด (มาตรา 51 แห่ง พ.ร.บ. ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551) (4.1) การนับ SLL ตามประเภทธุรกิจตามมาตรา 51 จะมีแนวทางอย่างไร	ขณะนี้ ธปท. ยังไม่มีนโยบายกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าว
5	ธุรกรรมการรับซื้อตั๋วเงิน (5.1) ตั๋วเงินที่มีคุณภาพ: การจัดอันดับความน่าเชื่อถือว่าเป็นตั๋วเงินที่มีคุณภาพจะสามารถนำมาใช้ในกรณี rating ของตั๋วเงินระยะสั้น เช่น F1 เป็นต้น ได้หรือไม่ (5.2) ตั๋วเงินที่ไม่มีคุณภาพ: กรณีตั๋วเงินที่ไม่เข้านิยามตั๋วเงินที่มีคุณภาพตามแนวคำตอบข้อ (5.1) ข้างต้น จะมีแนวทางในการนับ SLL อย่างไร (5.3) กรณีเป็นตั๋วเงินที่ไม่มีคุณภาพ ให้นับผู้ทรงซึ่งขายตั๋วเงินและบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบตั๋วเงินที่ไม่มีคุณภาพทุกทอดเป็นลูกหนี้ ซึ่งหากตั๋วเงินมีการสลักหลังโอนหลายทอด จะนับ SLL อย่างไร (5.4) กรณี สง. รับซื้อตั๋วเงินที่ สง. เองรับรอง/รับอาวัล (ทั้งกรณี with recourse (W/R) และ without recourse (W/O)) มีวิธีคำนวณ SLL อย่างไร	ตั๋วเงินที่มีคุณภาพ ได้แก่ ตั๋วเงินที่เข้าลักษณะตามข้อ 5.1.4 ของประกาศ ธปท. ที่ สนส. 22/2555 ลงวันที่ 17 ธ.ค. 2555 ดังนั้น ตั๋วเงินระยะสั้นหรือระยะยาวที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือซึ่งเทียบเท่าระดับ AA ก็ถือเป็นตั๋วเงินที่มีคุณภาพ หลักเกณฑ์การนับลูกหนี้ตั๋วเงินกรณีเป็นตั๋วเงินที่ไม่มีคุณภาพ ให้นับผู้ทรงซึ่งขายตั๋วเงินและบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบตั๋วเงินที่ไม่มีคุณภาพทุกทอดเป็นลูกหนี้ กรณีที่ สง. รับซื้อตั๋วเงินที่ไม่มีคุณภาพที่มีการสลักหลังโอนหลายทอด สง. จะต้องนับผู้รับผิดชอบตั๋วเงินทุกทอดเป็นลูกหนี้ โดยให้ สง. ดำเนินการด้วยความรอบคอบตามสมควร (best effort) ในการตรวจสอบการสลักหลังที่มีผลทางกฎหมายทุกทอด ก่อนรับซื้อตั๋วเงิน : นับภาระผูกพันที่ บริษัท A หลังรับซื้อตั๋วเงิน : นับ บริษัท A เป็นลูกหนี้ เท่านั้น (on-balance sheet)

	คำถาม	แนวคำตอบ
	บริษัท A ส่งจ่ายตัวแลกเงินให้ บริษัท B โดยมี ธพ. ก. เป็นผู้รับรอง/รับอวัลตัวแลกเงินของ บริษัท A ต่อมาภายหลัง ธพ. ก. ได้รับซื้อลดตัวแลกเงินดังกล่าว	
6	ธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้า (trade finance) โดยการรับซื้อเลตเตอร์ออฟเครดิต (letter of credit: L/C)	
	(6.1) ธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้าที่ถือปฏิบัติตามแนวทางหรือกฎเกณฑ์ข้อบังคับสากลขององค์กรกลางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง หมายถึงธุรกรรมใดบ้าง	ธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้าที่ถือปฏิบัติตามแนวทางหรือกฎเกณฑ์ข้อบังคับสากลขององค์กรกลางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เช่น L/C ที่ระบุว่าเป็นไปตามกฎเกณฑ์ Uniform Customs and Practice for Documentary Credits (UCP) ของ International Chamber of Commerce (ICC) หรือ United Nations Convention on Independent Guarantees and Stand-by Letters of Credit ของ United Nations (UN) เป็นต้น
	(6.2) กรณีที่ธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้าไม่ได้ถือปฏิบัติตามแนวทางหรือกฎเกณฑ์ข้อบังคับสากลขององค์กรกลางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ธนาคารให้ถือปฏิบัติตามหลักการนับลูกหนี้ตัวเงินนั้นธุรกรรมดังกล่าวจะต้องมีตัวเงินประกอบด้วยหรือไม่	หากธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้านั้นไม่ได้ถือปฏิบัติตามแนวทางหรือกฎเกณฑ์ข้อบังคับสากลขององค์กรกลางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ให้ สง. ถือปฏิบัติตามหลักการนับลูกหนี้ตัวเงิน ทั้งกรณีที่มีและไม่มีตัวเงินประกอบ
	(6.3) การนับ SLL ลูกหนี้ธุรกรรม trade finance โดยการรับซื้อ ซื้อลด รับช่วงซื้อลดเอกสารตามเงื่อนไขของ L/C กรณีเอกสารไม่สอดคล้องกับเงื่อนไขของ L/C (discrepant document) หรือยังไม่สามารถระบุได้ว่าสอดคล้องกับเงื่อนไขของ L/C ให้นับผู้ขายเอกสารตามเงื่อนไขของ L/C และบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้าทุกทอดเป็นลูกหนี้ นั้น บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้าทุกทอด หมายถึงบุคคลใดบ้าง หมายความว่ารวมถึงธุรกรรม counter guarantee หรือ counter standby L/C จาก สง. อื่นด้วยหรือไม่	บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้าทุกทอด หมายถึงบุคคลที่มีภาระต้องรับผิดชอบตามธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้า เช่น issuing bank, confirming bank (ถ้ามี), silent confirming bank (ถ้ามี), สง. ผู้ออก counter guarantee (ถ้ามี), สง. ผู้ออก counter standby L/C (ถ้ามี), ผู้สืบทอด (ถ้ามี) และผู้ค้ำประกัน (ถ้ามี) จนกว่า L/C ดังกล่าวจะได้รับการ accept จาก issuing bank จึงจะใช้หลักการนับลูกหนี้ SLL ตามเงื่อนไขของ L/C ที่ปฏิบัติตามแนวทางหรือกฎเกณฑ์ข้อบังคับสากลขององค์กรกลางระหว่างประเทศ (นับบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบตามธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้าในลำดับแรกเป็นลูกหนี้)
	(6.4) กรณี สง. รับซื้อ L/C เพื่อการค้า ที่ สง. นั้นเป็นผู้ออกเอง (issuing bank) จะนับ SLL อย่างไร	การออก L/C เพื่อการค้า ได้รับการยกเว้น SLL ตาม พ.ร.บ. ธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. 2551 มาตรา 52(8) และเมื่อ สง. ที่ออก L/C ทำการรับซื้อ L/C ดังกล่าวให้พิจารณาเสมือนเป็นการให้สินเชื่อแก่ผู้ซื้อสินค้า โดยนับผู้ซื้อสินค้าเป็นลูกหนี้ในการคำนวณ SLL

	คำถาม	แนวคำตอบ
	(6.5) กรณี สง. รับซื้อ L/C ที่ สง. นั้นเป็นผู้รับรองเอง (confirming bank) ซึ่ง L/C ดังกล่าวถือปฏิบัติตามแนวทางหรือกฎเกณฑ์ข้อบังคับสากลขององค์กรกลางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง สง. จะนับ SLL อย่างไร <u>ตัวอย่าง</u> บริษัท A สั่งซื้อสินค้าจาก บริษัท B โดย ธพ. ก. เป็นผู้ออก L/C ให้ ซึ่ง บริษัท B ได้ให้ ธพ. ข. รับรอง L/C ดังกล่าวให้ ต่อมา ธพ. ข. ได้รับซื้อ L/C ดังกล่าวจาก บริษัท B	<u>ก่อนรับซื้อ</u> : นับภาระผูกพันที่ issuing bank (ธพ. ก.) (ทั้งกรณี with recourse (W/R) และ without recourse (W/O)) <u>หลังรับซื้อ</u> : ■ <u>กรณี discrepant document</u> : - กรณี W/R นับผู้ขาย (บริษัท B) และ issuing bank (ธพ. ก.) เป็นลูกหนี้ (on-balance sheet) - กรณี W/O นับ issuing bank เป็นลูกหนี้ ■ <u>กรณี clean document</u> : นับ issuing bank (ธพ. ก.) เป็นลูกหนี้ อย่างไรก็ดี ในกรณีที่ สง. พิจารณาแล้วเห็นว่า ความเสี่ยงและผลตอบแทนของธุรกรรมนั้นอยู่ที่ผู้ขาย ซึ่ง สง. มีสิทธิสามารถเรียกร้องได้ตามกฎหมาย (W/R) ก็อาจบันทึกผู้ขายเป็นลูกหนี้ได้ ทั้งนี้ สง. ต้องกำหนดนโยบายการนับ SLL ที่ชัดเจน และถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอกับทุกกรณี โดยไม่สามารถเลือกถือปฏิบัติเฉพาะกับบางกรณีเท่านั้น
	(6.6) กรณีที่ สง. รับซื้อลดเอกสารภายใต้ L/C ที่ออกโดย สง. ของประเทศที่มีความเสี่ยงสูง โดยมีการรับรองจาก สง. อื่น (confirming bank) หรือ ธนาคารเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ (Multilateral Development Banks: MDBs) เช่น ADB คำประกัน สามารถนับ SLL ที่ สง. ที่รับรอง (confirming bank) หรือ MDBs ที่คำประกันแทนลูกหนี้ ได้หรือไม่	สง. สามารถนับ SLL ที่ สง. หรือ MDBs ที่รับรองหรือคำประกันนั้นได้ หาก สง. ที่รับรองนั้นมีหน่วยงานกำกับดูแลและได้รับการจัดอันดับเครดิต (rating) เป็นระดับที่สามารถลงทุนได้ (investment grade) โดยสถาบันจัดอันดับเครดิตภายนอก (External Credit Assessment Institutions: ECAIs) ที่ ธพท. ให้ความเห็นชอบ หรือ MDBs ที่คำประกันนั้นได้รับน้ำหนักความเสี่ยง 0% ตามประกาศธนาคารแห่งประเทศไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การคำนวณสินทรัพย์เสี่ยงด้านเครดิตสำหรับธนาคารพาณิชย์โดย Standardised Approach (วิธี SA)
	(6.7) การนับ SLL สำหรับธุรกรรม forfeiting จะพิจารณาใครเป็นลูกหนี้และพิจารณาตามหลักการใดระหว่างหลักการบันทึกบัญชี กับหลักการจัดทำรายงานลูกหนี้รายบัญชี (DS_LAR) หมายเหตุ : การให้สินเชื่อ forfeiting เป็นสินเชื่อที่เกิดจากการที่ธนาคารรับซื้อลดตั๋วเงิน (bill discounted) จากการส่งออก	หลักการนับ SLL ไม่ได้อ้างอิงทั้งตามหลักการบันทึกบัญชีหรือหลักการจัดทำรายงานลูกหนี้รายบัญชี โดยหลักการคำนวณ SLL สำหรับธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้า ให้ สง. พิจารณาดังนี้ 1. ธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้านั้นถือปฏิบัติตามแนวทางหรือกฎเกณฑ์ข้อบังคับสากลขององค์กรกลางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง - เมื่อ issuing

	คำถาม	แนวคำตอบ
		bank accept การจ่ายเงินในธุรกรรมรับซื้อลด L/C แล้ว ให้นับ SLL กับบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบตามธุรกรรมฯ ในลำดับแรกเป็นลูกหนี้ ซึ่งในกรณีนี้คือ issuing bank 2. ธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้ำนี้ไม่ถือปฏิบัติตามแนวทางหรือกฎเกณฑ์ข้อบังคับสากลขององค์กรกลางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง - ให้ถือปฏิบัติตามการนับลูกหนี้ตัวเงิน คือพิจารณาเป็นตัวเงินที่มีคุณภาพหรือไม่ หากเป็นตัวเงินที่มีคุณภาพก็ให้นับ SLL ทอดเดียว แต่หากเป็นตัวเงินที่ไม่มีคุณภาพก็ให้นับ SLL ทุกทอด
7	การนับ SLL ลูกหนี้ธุรกรรม trade finance ที่มีการประกันการส่งออก (export credit insurance) ที่ สง. เป็นผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์	
	(7.1) บริษัทประกันภัยที่ให้บริการประกันการส่งออกและบริษัทประกันภัยต่อ (reinsurer) รวมถึงบริษัทประกันภัยฯ และบริษัทประกันภัยต่อในต่างประเทศหรือไม่	บริษัทประกันภัยที่ให้บริการประกันการส่งออกและบริษัทประกันภัยต่อ (reinsurer) ที่เข้าเงื่อนไขตามประกาศ ธปท. ที่ สนส. 22/2555 ลงวันที่ 17 ธ.ค. 2555 ครอบคลุมถึงบริษัทประกันภัยหรือบริษัทประกันภัยต่อ (reinsurer) ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
	(7.2) กรณีที่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยหรือบริษัทประกันภัยที่ให้บริการประกันการส่งออกไปทำประกันภัยต่อ (reinsurance) สง. สามารถนับ reinsurer เป็นลูกหนี้ในการคำนวณ SLL ได้หากเข้าเงื่อนไขทุกข้อดังนี้ (1) มีเอกสารแสดงการโอนสิทธิการรับเงินจากบริษัทประกันภัยต่อมาที่ สง. โดยตรง (2) <u>มีการโอนความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างแท้จริง</u> (3) บริษัทประกันภัยต่อดังกล่าวมีหน่วยงานกำกับดูแล และได้รับการจัดอันดับเครดิตเป็นระดับที่สามารถลงทุนได้ การโอนความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างแท้จริงตาม (2) หมายความว่าอย่างไร	หลักการของการกำหนดให้มีการโอนความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างแท้จริง คือ สง. ต้องมีหลักฐานยืนยันว่าจะได้รับเงินชดเชยจากบริษัทประกันภัยต่อ (reinsurer) ทั้งจำนวนอย่างแน่นอนในกรณีที่เกิด default ขึ้น เช่น ไม่ควรมีข้อความในสัญญาว่าจะต้องเกิดความเสียหายถึงระดับที่กำหนด (trigger) จึงจะได้รับการจ่ายเงินชดเชยจากบริษัทประกันต่อ
	(7.3) สินเชื่อเพื่อการค้ำที่มีประกันการส่งออก (export credit insurance) หมายถึงสินเชื่อประเภทใด และมีวิธีการคำนวณ SLL อย่างไร	- ธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้ำที่มีประกันการส่งออก หมายถึงธุรกรรมที่ สง. ได้ให้สินเชื่อแก่ลูกค้าภายหลังจากการส่งสินค้าไปแล้ว (post-shipment) โดยที่ลูกค้ายังไม่ได้รับชำระสินค้าจากผู้ซื้อหรือธนาคารผู้ซื้อในต่างประเทศ และ สง. หรือลูกค้าจะเรียกเก็บเงินค่าสินค้าต่อไป

	คำถาม	แนวคำตอบ
		- ธุรกรรมสินเชื่อเพื่อการค้าที่มีประกันการส่งออกที่เข้าเงื่อนไขตามประกาศ ธปท. ที่ สนส. 22/2555 ลงวันที่ 17 ธ.ค. 2555 ให้นับธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยหรือบริษัทประกันภัยที่ให้บริการประกันการส่งออกเป็นลูกหนี้ อย่างไรก็ดี ในกรณีที่ สง. พิจารณาแล้วเห็นว่า ความเสี่ยงและผลตอบแทนของธุรกรรมนั้นอยู่ที่ผู้ขาย ซึ่ง สง. มีสิทธิสามารถเรียกร้องได้ตามกฎหมาย (with recourse) ก็อาจบันทึกผู้ขายเป็นลูกหนี้ได้ ทั้งนี้ สง. ต้องกำหนดนโยบายการนับ SLL ที่ชัดเจน และถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอกับทุกกรณี โดยไม่สามารถเลือกถือปฏิบัติเฉพาะกับบางกรณีเท่านั้น
	ตัวอย่างการนับ SLL ลูกหนี้ธุรกรรม trade finance ที่มีการประกันการส่งออก (export credit insurance) ที่ สง. เป็นผู้รับผลประโยชน์ตามกรมธรรม์	
	ตัวอย่าง 1 (ธุรกรรม trade finance ที่มีประกันการส่งออก) ธพ. ก. ทำธุรกรรม trade finance โดยการซื้อลด L/C จากผู้ส่งออกไทยเป็นจำนวนเงิน 100 บาทและทำประกันการส่งออกกับ บริษัทประกัน A ตามมูลค่า L/C นั้น โดยมีอัตราความคุ้มครองต่ำสุดที่ 80% ของมูลค่าที่รับประกัน ธพ. ก. จะนับ SLL อย่างไร	ให้นับ บริษัทประกัน A เป็นลูกหนี้ในการนับ SLL แทนการนับผู้ส่งออก จำนวน 80 บาท และนับผู้ส่งออกเป็นลูกหนี้จำนวน 20 บาท
	ตัวอย่าง 2 (ธุรกรรม trade finance ที่มีประกันการส่งออก) จากตัวอย่าง 1 หากบริษัทประกัน A นำประกันการส่งออกไปทำประกันภัยต่อ (reinsurance) กับบริษัทประกันในต่างประเทศ (reinsurer) เต็มจำนวนของมูลค่าที่รับประกัน ธพ. ก. จะนับ SLL อย่างไร	หากการประกันภัยต่อ (reinsurance) เข้าเงื่อนไขทุกข้อตามที่กำหนดในประกาศฯ ข้อ 5.2.8 (2) สง. สามารถนับ SLL ได้ ดังนี้ <u>ทางเลือกที่ 1</u> นับ SLL ที่ บริษัทประกันภัยในต่างประเทศ (reinsurer) เป็นลูกหนี้ จำนวน 80 บาท และนับผู้ส่งออกเป็นลูกหนี้จำนวน 20 บาท <u>ทางเลือกที่ 2</u> ยังคงนับ SLL ที่ บริษัทประกัน A เป็นลูกหนี้ จำนวน 80 บาท และนับผู้ส่งออกเป็นลูกหนี้จำนวน 20 บาท